

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ДОВУЗІВСЬКОЇ, ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ТА
МАГІСТЕРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ**

Кафедра державного і
муніципального управління

Штоник Галина Степанівна

**МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ
БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В ДЕРЖАВНОМУ
ОРГАНІ**

Слухач спеціальності
«Адміністративний менеджмент»
Штоник Г.С.

підпис

Науковий керівник
д.е.н., проф. Желюк Т.Л.

підпис

Дипломну роботу допущено до захисту
«__»_____ 20__ р.
Зав. кафедри, д.е.н., професор
Мельник А.Ф.

прізвище, ініціали

підпис

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. Теоретико-методологічні засади управління бюджетними коштами в державному органі.....

- 1.1. Суть та об'єктивна необхідність управління бюджетними коштами в державному органі.....
- 1.2. Методологічні засади управління бюджетними коштами в державному органі
- 1.3. Інституційний механізм управління бюджетними коштами в державному органі.....

Висновки до розділу 1.....

РОЗДІЛ 2. Аналіз механізму управління бюджетними коштами в управлінні капітального будівництва Тернопільської облдержадміністрації.....

- 2.1. Організаційно-методичне забезпечення управління бюджетними коштами в досліджуваній установі.....
- 2.2. Аналіз стану забезпечення бюджетними ресурсами функціональної діяльності державного органу
- 2.3. Оцінка ефективності використання бюджетних коштів у реалізації цільових програм у сфері капітального будівництва

Висновки до розділу 2.....

РОЗДІЛ 3. Модернізація механізмів управління бюджетними коштами в державному органі.....

- 3.1. Вдосконалення координації та контролю за використанням бюджетних коштів
- 3.2. Запровадження сучасних механізмів економіко-математичного моделювання в прогнозуванні потреб фінансових ресурсів для функціональної діяльності державного органу.....
- 3.3. Диверсифікація джерел фінансового забезпечення в реалізації проектів капітального будівництва.....

Висновки до розділу 3.....

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....

ДОДАТКИ.....

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В ДЕРЖАВНОМУ ОРГАНІ

1.1. Суть та об'єктивна необхідність управління бюджетними коштами в державному органі.

Управління – це цілеспрямований системний або довільний вплив на об'єкти задля досягнення кінцевої мети з допомогою управлінських рішень. Його ефективність визначається адекватністю дій управління щодо об'єкта управління. В основі цієї діяльності лежить якість процесу прийняття управлінських рішень, що відбувається у три стадії: збір інформації, з'ясування її актуальності, визначення умов, за яких певну проблему буде розв'язано. [2,31]

Система управління державними фінансами в Україні – основа забезпечення стійкого розвитку країни та запевнення виконання соціальних зобов'язань перед громадянами.

Система управління державними фінансами в Україні є основою забезпечення сталого розвитку країни та гарантованого виконання соціальних зобов'язань перед громадянами.

Державні фінанси мають стратегічне значення для регулювання, зокрема, реального сектору економіки та фінансового сектору, забезпечення розвитку регіонів, підтримки підприємницької діяльності, а їх потенціал є основою економічного та соціального розвитку України. Ефективність системи управління державними фінансами має важливе значення для забезпечення стабільності бюджетної системи, а також загальної фінансової безпеки та стійкого економічного зростання.

До складу системи управління державними фінансами входить ряд елементів, зокрема державний бюджет, місцеві бюджети, позабюджетні фонди, фінанси державного корпоративного сектору.[розпКМУ про стратегію ,2013]

Зазначене певною мірою стосується й бюджетної системи, яка ґрунтується на певних принципах.

Традиційно управління державними видатками розглядається як система контролю за правильністю витрачання бюджетних коштів. Із роками вплив на зміст управління видатками справили економічні труднощі, завдання в цьому напрямі розширювалися і ускладнювалися. З нинішніх позицій вирішення питання управління державними видатками потребує комплексного підходу. Таке управління розпочинається з етапу складання бюджету і закінчується складанням звітності про використання бюджетних коштів. [8,26]

За основу формування державного бюджету України береться діюча у світовій практиці методологія розрахунку річного обсягу валового внутрішнього продукту. В залежності від того, яким буде ВВП визначатиметься і розмір бюджетного фонду України на наступний рік. Якщо він буде низьким, то це відповідним чином відобразиться на доходній частині бюджету. В цьому випадку будуть недофінансовані галузі народного господарства, установи соціально-культурної сфери та інших галузей, що передбачені в бюджеті. Крім того, не буде належної готівки, що призведе до затримки розрахунків.

У разі, коли розмір ВВП буде завищеним, це приведе до гіршого становища, оскільки зросте грошово-кредитна емісія, яка призведе до зростання грошової маси, а це в свою чергу призведе до інфляції і різкого зростання цін; будуть передбачені нереальні доходи, що спричинять зростання бюджетних витрат, які фактично не забезпечені доходами.

Отже, бюджет є важливим інструментом впливу на розвиток економіки і соціальної сфери. За його допомогою держава, забезпечуючи перерозподіл валового внутрішнього продукту суспільного виробництва, впливає на результати підприємницької діяльності, здійснює соціальні реформи. При цьому держава застосовує різні форми впливу на економіку – надання субсидій організаціям і населенню, здійснення державних інвестицій, бюджетне фінансування галузей, що визначають науково-технічний прогрес, досягаючи

таким чином у кінцевому результаті змін економічних пропорцій. Бюджет широко використовується для міжгалузевого і територіального перерозподілу фінансових ресурсів з урахуванням вимог найраціональнішого розміщення виробничих сил, економічного зростання в усіх регіонах та у державі в цілому. Можливості використання бюджету в управлінні на макроекономічному рівні пов'язані з умовами і результатами виробництва, рівнем розвитку економічних відносин. [22,16]

Процес формування Державного бюджету потребує суттєвих змін. Зараз дохідна частина бюджету "підганяється" до видаткової, тобто спочатку згідно з вимогами міністерств і відомств формується витрати Державного бюджету , його видаткові статті. Після цього розглядаються можливості дохідної частини і, якщо вони замалі, пропонується внести зміни в законодавство, ввести нові податки або змінити податкові ставки. Таким чином виконання бюджету прив'язується до наповненості бюджету яке відбудеться у майбутньому періоді.

А тому при складанні державного бюджету необхідно насамперед науково обґрунтовано в межах чинного законодавства про податки розраховувати прибуткову частину. Це дасть можливість державі реально оцінити можливості бюджетної політики на наступний рік.

В основу побудови прибуткової частини бюджету мають бути закладені такі принципи, які б дозволили мати достатні фінансові ресурси для її діяльності держави і одночасно використовувати податки як інструмент регулювання фінансового стану платників, стимулювання зростання виробництва. До даних принципів належать:

- введення таких податків, які відповідали б істинним критеріям соціально-економічного становища держави;
- встановлення таких податків, які б забезпечували регулярну мобілізацію фінансових ресурсів у розпорядження держави в розмірах, достатніх для фінансування запланованих заходів;
- використання податків, які б забезпечували стабільність фінансового становища держави, повноту, стабільність і своєчасність формування бюджету.

Питання удосконалення стосунків між ланками бюджетної системи завжди є актуальними. Чинний бюджетний механізм, при якому Ради вищого рівня встановлюють нормативи відрахувань для низів, призводить до паралічу органів місцевого самоврядування. На державному рівні доцільно фінансувати видатки, які мають вирішальне значення для фінансування економіки України. На рівні місцевих органів влади слід залишити видатки, спрямовані на вирішення соціальних питань і підтримку їхнього економічного розрахунку в частині комунальної власності.

В цілому, впливаючи на формування як дохідної так і видаткової частини місцевих бюджетів, місцеві органи влади формують місцеву бюджетну політику. Дослідження В.Ф. Піхоцького ефективності бюджетної політики як інструменту соціально-економічного розвитку України, показало, що такий вплив може досягатися за рахунок якісного поліпшення нормативно-правової бази бюджетного процесу в Україні, шляхом уніфікації, консолідації та спрощення, що і є основною метою прийнятих змін у провадженні бюджетного процесу. [23,37]

Тобто, необхідно якнайшвидше чітко розподілити компетенцію між центральними органами влади й органами місцевого самоврядування і законодавче закріпити її за ними. У законодавстві вже закладено принцип самостійності у складанні бюджетів усіх рівнів, але вони ще не підкріплені економічним механізмом, а тому не працюють.

Системи управління видатками формувалися протягом багатьох років, відображаючи завдання держави. Ще не так давно бюджет розглядався лише як фінансовий план. Нині бюджет сприймається як основний важіль економічного планування, макроекономічної стабільності й зростання. [8,24]

Теперішня система розподілу бюджетних коштів між різними рівнями управління повинна бути направлена в першу чергу на досягнення збалансованості бюджетів і по "вертикалі", і по "горизонталі". По "вертикалі" надходження місцевих бюджетів, які передбачені на даному бюджетному рівні,

повинні бути приведені у відповідність з видатками таких бюджетів.

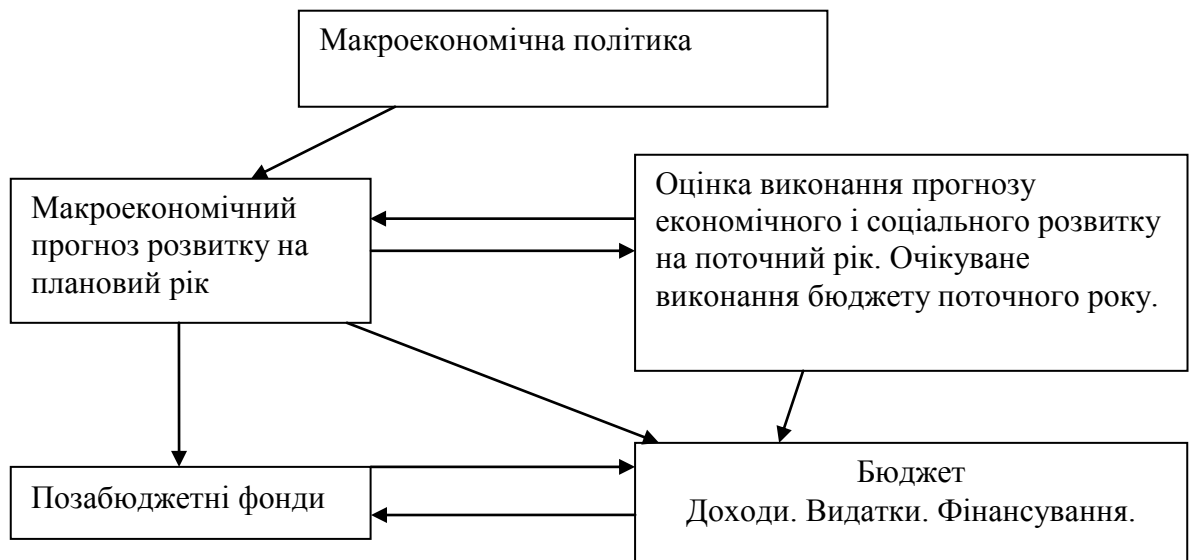

Рис. 1.1.1 Процес управління державними видатками¹

¹ Примітка. Наведено за [8, с.25]

Цю незбалансованість самостійно подолати неможливо для цього зовнішнє корегування оскільки податковий потенціал і об'єктивні потреби даної території майже не збігаються. В такому випадку органи державної влади компенсують неврівноваженість місцевих бюджетів направляючи у їх дохідну частину кошти, що акумулюються на рівні державного бюджету. І навіть у випадку коли є достатньо субсидій та податкових надходжень для того, щоб профінансувати власні видатки, залишається проблемою збалансувати видатки на горизонтальному рівні.

Річ у тому, що різні адміністративні одиниці мають різні можливості своїх бюджетів. Іншими словами, в межах одного регіону є біль або менш забезпечені території, у зв'язку з чим і на цьому рівні необхідна фінансова допомога "зверху".

Для збалансування бюджетів нижчих рівнів застосовують такі методи як дотації (надання коштів бюджету нижчого рівня для відшкодування дефіциту,

на безповоротній основі) або субвенції (цільове безповоротне фінансування видатків бюджетів нижчого рівня з бюджетів вищого рівня), також позики вищестоящих бюджетів

Щоб максимально реалізувати ефективність впливу цільового використання коштів на економіку регіону необхідно розробити спільні критерії організації всіх видів фінансової допомоги. Фінансову допомогу регіонам необхідно надавати на таких умовах, щоб стимулювати органи місцевої влади побудувати економіку регіону так щоб вона була економічно та соціально успішна, розширювати та збільшувати власну дохідну базу, розвивати та нарощувати інвестиційну активність.

Бюджетні відносини в Україні базуються на системі нормативних актів, які можна згрупувати за такими юридичними рівнями:

1. Конституція України
2. Закони України та Постанови Верховної Ради України
3. Укази Президента України
4. Постанови, розпорядження Кабінету Міністрів та міністерств, відомств
5. Рішення місцевих органів влади.

В умовах перехідної економіки, яка виступає економічною основою суспільства, в значній мірі зростає роль державного управління бюджетними коштами.

За сучасних умов ефективність такого управління залежить від гармонійного взаємозв'язку та розвитку всіх його складових, а саме різноманітних фінансових інститутів, які забезпечують обіг фінансових ресурсів у суспільстві.

Одним з таких інститутів виступає Державне казначейство України, на яке на сьогоднішній день покладено завдання з обслуговування державного та місцевих бюджетів на основі ведення єдиного казначейського рахунку, що передбачає розрахунково-касове обслуговування розпорядників та одержувачів бюджетних коштів, ведення бухгалтерського обліку, складання звітності про виконання бюджетів.

Враховуючи, що головною метою Державного казначейства України, як учасника бюджетного процесу, є ефективне управління державними фінансами, то воно у своїй діяльності повинно певним чином враховувати існуючі макроекономічні пропорції та тенденції, що склалися в економіці.

Сьогодні функціонування казначейської системи виконання бюджетів дає можливість найраціональніше проводити оптимізацію руху бюджетних коштів, зробити процес виконання бюджету більш дієвим. Нагальною потребою в підвищенні ефективності управління бюджетними коштами сьогодні є перехід до середньострокового планування, яке виступає невід'ємним елементом програмно-цільового методу, а також запровадження інституту державних бухгалтерів у державному секторі.

Основними завданнями Державного казначейства України є:

- a. організація виконання Державного бюджету України і здійснення контролю за ним;
- b. управління наявними коштами державного бюджету України, в тому числі в іноземній валюті, коштами державних позабюджетних фондів і позабюджетними коштами установ та організацій, що фінансуються з Державного бюджету України;
- c. фінансування видатків Державного бюджету України;
- d. ведення обліку касового виконання Державного бюджету України, складання звітності про стан виконання Державного бюджету України;
- e. здійснення управління державним внутрішнім і зовнішнім боргом відповідно до чинного законодавства;
- f. розподіл між державним бюджетом України та бюджетами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя відрахувань від загальнодержавних податків, зборів і обов'язкових платежів за нормативами, затвердженими Верховною Радою України;
- g. здійснення контролю за надходженням, використанням коштів державних позабюджетних фондів і позабюджетних коштів установ та організацій, що утримуються за рахунок коштів Державного бюджету України [24]

1.2. Методологічні засади управління бюджетними коштами в державному органі

Управління бюджетними коштами - сукупність дій учасника бюджетного процесу відповідно до його повноважень, пов'язаних з формуванням та використанням бюджетних коштів, здійсненням контролю за дотриманням бюджетного законодавства, які спрямовані на досягнення цілей, завдань і конкретних результатів своєї діяльності та забезпечення ефективного, результативного і цільового використання бюджетних коштів.[1]

Важливим етапом впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава ” стало прийняття 8 липня 2010 року нового Бюджетного кодексу України [1,2]. Разом з цим було прийнято Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України”, яким внесено суттєві зміни в порядок складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів, складання, розгляду і схвалення звітів про їх виконання. Кодексом урегульовано питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства, визначено правові засади утворення та погашення державного та місцевого боргу.

Відповідно до нового Бюджетного кодексу принципу України ефективності та результативності маю на увазі у формуванні бюджету та виконання бюджетного процесу , всі учасники повинні прагнути до досягнення цілей планується на основі національних цілей та інноваційного розвитку економіки , надаючи якісні послуги , гарантовані державою , за рахунок підвищення мінімальної кількості бюджету та досягнення максимальних результатів при використанні певну кількість бюджетних коштів [4 , С10].

Верховенство закону передбачає існування і функціонування системи , яка заснована на правилах , прийнятих законодавчим органом [8 , С24].

Сьогодні в Україні немає єдиного механізму відкритий і прозорий

процес бюджет , тому реформа податково -бюджетної політики є дуже важливим нині .

Для того щоб використовувати бюджет був як ефективні елементи програми були витрачені Бюджетування для всіх бюджетів. Зокрема , оновлена версія Бюджетного кодексу пропонується комплексне дослідження основних компонентів програми - бюджету (показників ефективності бюджет за програмами , паспорта бюджету за програмами) і визначення відповідального , unormovuyetsya прикладного програмного забезпечення та бюджетування на місцеві бюджети. Бюджетування Програма в бюджетному процесі передбачає проєкції бюджет наступну запланованих двох бюджетних періодів .

Бюджетування Програма в бюджетному процесі - метод бюджетного управління для досягнення конкретних результатів з бюджету з використанням оцінки ефективності бюджетних коштів на всіх етапах бюджетного процесу .
Замовлення з бюджетних коштів повинні включати :

- Призначення і використання бюджетних коштів;
- З відповідального фінансового програми , підстави та / або критерії для залучення одержувачів бюджетних коштів за бюджетною програмою ;
- Визначення та організація завдань ключ витрат, витрат підрозділу нижчого рівня (одержувачі бюджетних коштів) для забезпечення бюджетної програми , з процедурою прогнозування звітність про його виконання (у тому числі показників ефективності) і правозастосування у разі виходу з ладу;
- При необхідності Порядок і підстави, і критерії розподілу (перерозподілу) коштує від адміністративно- територіальних одиниць , з точки зору витрат підрозділу нижчого рівня та одержувачів бюджетних коштів з урахуванням відповідних нормативно -правових актів;
- Конкурсні вимоги для інвестиційних програм (проєктів) , у тому числі процедури і критерії їх відбору та критеріїв та умов для визначення винних у вчиненні таких програм (проєктів) ;
- Критерії та умови для бізнесу , щоб отримувати з державного бюджету , та визначення розміру такої підтримки вибору ;

- Умови і критерії конкурсного відбору позичальників та проектів (програм) , реалізація яких позики, надані з бюджету; Умови кредитів з бюджету та їх повернення , у тому числі положення про контроль за їх повернення ;
 - Положення, що стосуються необхідної переказу коштів у межах бюджетних програм , які надають субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам
 - По погашення кредиторської заборгованості , якщо такі є; вимога , щоб відобразити на первинному та бухгалтерському обліку отриманих (створених) в поточних і необоротних активів бюджетних установ та одержувачів бюджетних коштів , у тому числі отриманих (створених) в результаті централізованих заходів;
 - Коли необхідні положення на закупівлю товарів , робіт і послуг , що визначають умови поставки та оплати за них. [1]
- У бюджетному процесі , програмно -цільовий метод використовується на державний бюджет і на місцеві бюджети (за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим , відповідної місцевої ради) .

Основні компоненти програмно- цільового методу у бюджетному процесі є бюджетні програми , які спрямовані на завдання і досягнення довгострокових або середньострокових цілей. У кожній програмі визначено цілі , напрямки , обладнання , відповідальні виконавці цих програм , показники ефективності паспорта бюджет за програмами . Бюджет програми визначаються ключових бюджетних одиниць , що підпадають під дію положень статті 21 та пункту 2 частини п'ятої статті 22 цього Кодексу.

Відповідальний виконавець програми бюджет визначається в першу чергу витрат блоку в консультації з Міністерством фінансів України (місцевий фінансовий орган). Відповідальні програми підрядник бюджету можуть бути головні програми видатків бюджету , реалізація яких здійснюється силами своїх співробітників і / або витрати блок нижній рівень , який виконує бюджетні програми у головному адміністратора .

Відповідальні бюджетні програми виконавець під час їх виконання

забезпечує цільового та ефективного використання державних коштів протягом періоду здійснення відповідних бюджетних програм у межах, визначених бюджетних асигнувань.

На всіх етапах учасників бюджетного процесу в рамках їх компетенції оцінювати ефективність бюджетних програм включати конкретні заходи з моніторингу, аналізу та контролю за цільовим та ефективним використанням державних коштів. Оцінка ефективності бюджетних програм на основі аналізу показників ефективності бюджетних програм та іншої інформації, включеної в бюджетних запитів, оцінках, бюджет паспорт програми, звіти про виконання бюджетів і звітів про виконання бюджету паспорт програми. Організаційно-методологічні основи оцінки ефективності бюджетних програм, визначених Міністерством фінансів України.

Ефективність результати бюджетних програм, у тому числі висновків органів, уповноважених здійснювати фінансовий контроль за дотриманням бюджетного законодавства є підставою для прийняття рішень про встановленому порядку змін до бюджетних асигнувань на поточний бюджетний період, відповідні пропозиції до бюджету на запланований бюджетний період і перспективний бюджет на запланованих найближчі два бюджетні періоди, у тому числі призупинення здійснення відповідних бюджетних програм.

Економічний аналіз виконання бюджету є оцінка обґрунтованості їх значень, доречно динаміка та інші параметри, це повинно здійснюватися на всіх стадіях бюджетного процесу: у формуванні, розгляді, затвердженні та виконанні бюджету. Сьогодні він займається фінансовими і податковими органами, різні відділи казначейства, регулюючі органи, фінансові органи економічних структур. Податкові органи проаналізувати податкові надходження до бюджетів різних рівнів, податкових надходжень, план з податку на прибуток рівнях державного, заборгованості за податковими доходами. Рахункова палата проводить щорічні перевірки та аналізу

обґрунтованості поточних видатків бюджетів , процедур і умов фінансування бюджетних програм [25].

Порядок використання бюджету повинні включати :

Мета і використання державних коштів;

- 1) відповідає програма фінансування бази та / або критерії для залучення одержувачів бюджетних коштів у бюджеті за програмами ;
- 2) коштує ключове завдання бюджетної мінімуму (одержувачів бюджетних коштів) , щоб забезпечити бюджетну програму , щоб визначити звітності про його виконання (у тому числі показників ефективності) і примусові заходи в разі недотримання ;
- 3) необхідність того , і розумом , і критерії розподілу (перерозподілу) коштує від адміністративних одиниць з точки зору питомих витрат більш низький рівень і одержувачів бюджетних коштів на основі відповідних законів і правил;
- 4) конкурентні вимоги до інвестиційних програм (проектів) , у тому числі процедур та критеріїв їх відбору та критеріїв та умов для визначення винних у вчиненні таких програм (проектів) ;
- 5) критерії та умови для бізнесу , щоб отримати вигоду з державного бюджету та визначити суму такої підтримки;
- 6) умови та критерії конкурсного відбору позичальників та проектів (програм), реалізація яких кредити з бюджету; Кредитні точки зору бюджету та їх повернення , у тому числі положення про контроль за їх повернення ;
- 7) Положення необхідності переказу коштів у межах бюджетних програм , які надають субсидії з державного бюджету місцевим бюджетам;
- 8) шляхом погашення заборгованості , якщо такі є;
- 9) вимога , щоб відобразити в первинних і записи , отримані (створені) в поточних і основних засобів бюджетних установ та одержувачів бюджетних коштів , у тому числі отриманих (створених) в результаті централізованих заходів;
- 10) у разі необхідності - надання товарів , робіт і послуг , щоб визначити терміни та умови поставки і розрахунків;

11) інші положення , що стосуються особливостей бюджету за програмами .

Головна конструкції і витрати протягом 45 днів з дати набрання чинності Законом про Державний бюджет України (рішення органу місцевого самоврядування) , затверджений спільно з Міністерством фінансів України (місцевий фінансовий орган) бюджету паспорт програми . Умови побудувати вартість паспортів і звітів про їх виконання Міністерства фінансів програми для України .

Бюджетування Програма в бюджетному процесі передбачає проєкції бюджет наступну запланованих двох бюджетних періодів відповідно до статті 21 цього Кодексу.

Недоліки в плануванні і відсутності прогнозу звуку і планування призводить до неефективного управління бюджетом та неефективного використання коштів за їх довгою утримання під вартою без використання скороченню правової рахунок щорічних обсягів державного бюджету , а також вимагаючи перерозподілу обох програм і ключові блоки витрат.

Основним елементом програмно- цільового методу (підхід) у бюджетному процесі є бюджет програми . У розділі 4 ч. 1 ст. 2 БК визначає бюджетну програму як набір заходів , спрямованих на досягнення спільної мети, цілі та очікувані результати , визначення і реалізацію , що робить за купує у відповідності зі своїми функціями. Ці особливості витрачати гроші на місцях законодавства, що визначає їх правовий статус і основні вузли витрат відповідно до Бюджетного кодексу .

Кожен бюджет за програмами відповідно до Бюджетного кодексу повинен мати програму паспорт бюджету . Відповідно до пункту 40 частини 1 ст. 2 БК бюджет за програмами паспорт - це документ , який визначає цілі, завдання , сфери бюджету (бюджетні кошти , повинен бути представлений у відповідності з законодавством доходів і витрат бюджету) , відповідальних осіб , показники ефективності та інші особливості бюджет за програмами відповідно до бюджетних асигнувань , встановлених Державний бюджет України (рішенням місцевого бюджету).

Ідентифікація всіх бюджетних програм лежить на відповідній головній видатковій частині бюджету. Визначення зв'язування відбувається у зв'язку з положеннями статті 21 і другий частини п'ятої статті 22 Бюджетного кодексу України . У відповідності з цими положеннями , основні вузли витрат повинні формувати бюджет програми (у тому числі в період їх реалізації) та планується наступне запланованих двох бюджетних періодів та відповідно з тим , що організувати і забезпечити основу для плану дій та орієнтовний бюджет з оціночні показники наступні запланованих двох бюджетних періодів редакційних оцінок і бюджетного запиту.

Паспорт бюджет Програма розроблена ключових одиниць витрат . Протягом 45 днів з дати набрання чинності Законом про Державний бюджет України Головний Адміністратор в поєднанні з Міністерством фінансів України затверджує проект він пройти відповідну бюджетну програму.

Протягом 45 днів з дати набрання чинності локального адміністратора головного бюджету в поєднанні з місцевої фінансової влади повинні затвердити проект він пройти відповідну бюджетну програму. Міністерство фінансів України розробляє відповідні правила прийняття правил паспорт програмного бюджету та звітності про виконання бюджетних програм У бюджетному процесі , програмно -цільовий метод забезпечує проєкцію для наступного бюджету (ті , які слідує планована) два бюджетні періоди. Порядок проєкції на бюджет наступних запланованих двох бюджетних періодів, визначених у статті 21 прокоментував коду. Слід зазначити , що поліпшення процесу бюджетних коштів держава забезпечує : необхідність обов'язкового проведення всіх регулюючих органів і фінансовий аналіз вартості в порівнянні з єдиних системних таблиць і строгих з точки зору його поведінки; типи систематизації аналізу виконання бюджету ; Аналіз виконання бюджету в поєднанні з їх аудиту . Таким чином , комплексний аналіз параметрів бюджету дозволяє отримати необхідну інформацію від виконавчої та законодавчої влади : прийняття рішень в розробці та реалізації грошово -кредитної політики , визначення запасів по збору коштів

до бюджету , підвищення ефективності їх використання, посилення контроль за їх формування і витрачання. Проблеми методології та методів економічного аналізу виконання бюджету в управлінні бюджетними ресурсами вимагають наукових рішень , в той час як аналіз бюджетних показників повинні бути визначені в якості одного з найважливіших елементів процесу бюджетних коштів на місцевому та державному рівні. [25.97]

1.3. Інституційний механізм управління бюджетними коштами в державному органі

Загальне управління фінансами України здійснюють Міністерство фінансів, Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Державне казначейство України. Оперативне управління здійснює апарат, за його допомогою держава керує фінансовою діяльністю в усіх структурах підрозділів народного господарства.

Маючи спеціальну уповноважений орган у виконавчій владі держави , який відповідає за розробку та реалізацію державної фінансової політики є законом для всіх зарубіжних країнах . У більшості країн , ця влада є Міністерство фінансів (Федеративна Республіка Німеччина , Канада , Японія , Швеція , Литва , Польща , Угорщина , Росія та інші країни). В англійській та деяких інших країнах , Міністерство фінансів під назвою "скарбниці" .

Міністерство фінансів України - центральний орган виконавчої влади у фінансовому секторі серед державних установ доручено практичної задачі забезпечення розроблення та реалізації фінансової політики в Україні , перше місце проводиться Міністерством фінансів України , які включають в себе:

- а. Вища ланка - Центральний офіс Міністерство фінансів ;
- б. Менеджери середньої ланки: Міністерство фінансів АРК ; обласної та міської (Київ і Севастополь) фінансове управління державних адміністрацій;
- с. Основною ланкою - міські та регіональні фінансові відділи.

Відповідно до положень спільної мети Міністерства фінансів є забезпечення державної фінансової політики та реалізацію загальної управління державними фінансами . Конкретні проблеми в бюджетному процесі при Міністерстві фінансів доручено складання і виконання державного бюджету.

Функції, що їх Міністерством фінансів України , вона підходить для групової діяльності:

1. Розробка і реалізація фінансової політики в державі;
2. Організація фінансових відносин у суспільстві;

3. Організація бюджетного процесу;
4. Реформа власності та управління загальнонаціональної власності;
5. Створення фінансового ринку в Україні ;
6. Надання фінансових відносин з іншими країнами.

В області бюджетного процесу Міністерства фінансів України здійснює такі функції:

- 1) організовує роботу , пов'язану з підготовкою проекту Державного бюджету України від імені Кабінету Міністрів України визначає порядок і терміни всіх центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Криму , обласних , Київської та місто Севастополь державних адміністрацій матеріали для підготовки проекту державного бюджету і прогнозних розрахунків , щоб визначити частину податків , зборів і платежів , що підлягають сплаті до бюджету Республіки Крим , областях , містах Києві та Севастополі;
- 2) підготовка пропозицій щодо статутних передачі загальнодержавних податків , зборів і платежів до бюджету Автономної Республіки Крим , областей , міст Києва та Севастополя , і представити їх на розгляд Кабінету Міністрів України ;
- 3) організовує виконання державних доходів і видатків бюджету , веде облік по касовому виконанню бюджету . Разом з іншими міністерствами і відомствами , Радою міністрів Криму , обласних , Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій , виконавчих комітетів місцевих Рад забезпечує дохід до державного бюджету та вживає заходів щодо ефективного витрачання бюджету;
- 4) забезпечує методичну роботу з керівництва діяльністю регіонального фінансового і бюджетного планування , розробки порядок надання з державного бюджету субвенцій , дотацій і субсидій ;
- 5) є щорічною і щомісячні доходи і витрати , забезпечує дотримання державного бюджету , затвердженого Верховною Радою України , проведеного в установленому порядку взаємозаліку Державного бюджету Автономної

Республіки Крим , областей , міст Києва та Севастополя , в межах своїх повноваження зазначаються внутрішній сервіс і зовнішнього боргу ;

6) здійснює контроль за виконанням Державного бюджету та дотримання НБУ і комерційні банки грошові правила доходів державного бюджету;

7) визначає порядок обліку та звітності про державних і місцевих бюджетів , кошториси витрат бюджетних установ . Встановлює форму бухгалтерського обліку та звітності на виконання грошових бюджету;

8) звіт про виконання бюджету , розробляє та подає до Кабінету Міністрів України з ефективного використання коштів державного бюджету;

9) розробити проект Положення та реалізації державної і місцевої бюджет і представити його на затвердження Кабінету Міністрів України . Стверджує класифікацію доходів і видатків бюджету;

10) бере участь у розробці пропозицій щодо вдосконалення структури органів виконавчої влади та контролює витрачання коштів на їх утримання . Аналізує витрати на законодавчу , виконавчу і судову та пропозицій щодо їх оптимізації обслуговування ;

11) бере участь у розробці оплати праці органів виконавчої та судової влади , правоохоронних органів , освіти , охорони здоров'я і соціального забезпечення, культури та інших бюджетних установ .

Департамент фінансів адміністрації області має ряд особливостей , основними з яких є:

1) визначає порядок і терміни регіональних відділень і кафедр , виконавчі комітети міських і районних рад матеріалів для розробки обласного бюджету і прогнозних розрахунків для визначення частки податків , зборів і платежів , що підлягають зарахуванню до бюджетів міст і районів;

2) проводити перевірку затвердження бюджетів і бюджетних організацій ;

3) внесення пропозицій до обласної ради народних депутатів про створення в регіоні додаткових податків і зборів;

- 4) контроль за повною і своєчасною переказ коштів банків у державному бюджеті для використання за призначенням коштів , отриманих від вищестоящого бюджету ;
- 5) розробити порядок надання регіональних бюджетних субвенцій , субсидій , субсидії бюджетам міст і районів;
- 6) підготовка та затвердження річних і щомісячних доходів та видатків обласного бюджету , та забезпечити його реалізацію ;
- 7) вивчення бухгалтерського обліку та балансів регіональних підрозділів і департаментів , міст і районів обласного підпорядкування;
- 8) підготовка звітів про виконання бюджету області;
- 9) участь у вчиненні приватизації державної власності та контролю над прийому виручки від приватизації державного майна до бюджету;
- 10) здійснює контроль за роботою в місті та районному фінансовому відділі для підготовки та виконання бюджету, контролю та господарської діяльності та інших питань , які знаходяться у віданні фінансової влади .

Директор департаменту фінансів начальник , який призначається міністром фінансів за пропозицією ОДА. Заступник директора призначається наказом Департаменту . У Департаменті фінансів сформували панель директора (голова) , заступник директора та інших старших співробітників управління . Рада затвердила державну адміністрацію. Фінансовий відділ фінансів за рахунок коштів державного бюджету. Структура начальника відділу затверджує фінансовий менеджмент.

Основними завданнями Державної фінансової інспекції України :

- 1 Державний контроль за витратами та багатства , їх безпеку ;
- 2 Здійснює державний контроль за цільовим використанням коштів
- 3 Здійснення державного контролю за станом і надійності обліку та звітності міністерств , державних комітетів , громадських фондів , громадських установ , а також підприємств та організацій , які отримують кошти з бюджетів усіх рівнів влади та МВФ.
- 4 Ліквідувати недоліків і порушень

Створення Державного казначейства України був запущений в квітні 1995 року після Указу Президента « Про Державне казначейство України " від 27 квітня 1995 року. Виходячи з Указу казначейства створена для забезпечення ефективного управління Державного бюджету України та підвищення ефективності у фінансуванні видатків у межах наявних обсягів фінансових ресурсів

При більш високій посилення казначейства завантажували :

- виконання бюджету та контролю над ним ;
- реалізація фінансування видатків державного бюджету;
- облік касове виконання бюджету;
- звітності про хід виконання Державного бюджету та консолідованого ;
- регулювання фінансових відносин між державою і національного бюджету (позабюджетні) фонди ;
- організувати і контролювати потік , рух і використання цих коштів ; розробка та затвердження нормативних керівних документів і вказівок з бухгалтерського обліку , звітності та виконання бюджетів на всіх рівнях;
- територіальну організацію державної скарбниці.

Основна мета середнього рівня казначейства є:

- а) організація відділів Державного казначейства в районах , містах і міських районах ;
- б) організація та здійснення виконання бюджету;
- в) ведення обліку в державному бюджеті для державної скарбниці.

В основній посиленням, відділу казначейства в районах , містах , міських районах функції , які можуть бути згруповані у трьох областях. Організація та здійснення видатків державного бюджету :

- 1 Забезпечити дотримання встановлених асигнувань розмір цільового фінансування витрат;
- 2 веде облік витрачання коштів , які знаходяться в цьому районі;
- 3 Поширення і передавати їх місцевим бюджетам достатню кількість коштів від сплати податків і зборів;

4 Провідні обліку витрат у бухгалтеріями казначейства;

5 Провести збір , контроль , змішування та подання чудові влади Казначейство повідомляє про стан виконання державного бюджету відповідних регіонах.

Організація та здійснення доходів державного бюджету :

1 Carry за пропозицією Державної податкової інспекції , повернення з державного бюджету зайво сплачених чи стягнутих платежів;

2 Ведучий обліку доходів в бухгалтеріями казначейства;

3 Передача податкової інспекції інструменти для відновлення безспірному порядку до державного бюджету штрафів за порушення порядку виконання замовлень і доходів;

4 Провести збір , контроль , змішування та подання вищій владі доповіді казначейства про стан виконання державного бюджету району. Контролювати потік , рух і використання коштів державного бюджету в межах , що встановлюються Департаментом казначейства .

Таким чином , головним завданням казначейства є організація та здійснення прямого контролю над державного бюджету . На практиці ця проблема вирішується у формі прямої підтримки і постійного бюджету управління рухом доходів до бюджетів та їх поділу між бюджетна система пов'язує отримувати кошти від конкретних адміністраторів державного бюджету .

Рахункова палата як орган управління , який був створений у вищому законодавчому органі України здійснює нагляд над агенствами , які займаються в бюджетному процесі з точки зору його виконання (четвертий етап) . А саме , діяльність Міністерства фінансів України , Державної казначейської служби, фінансової інспекції , податкової адміністрації. Рахункова палата також аналізуються порушення і відхилення в бюджет процесії , підготувати та подати пропозиції на розгляд Верховної Ради України для їх вирішення , а також поліпшити бюджетного законодавства .

Рахункова палата виявила, що через направляючи місцеві органи управління Державні капітальні програми бюджету витрат на будівництво ,

реконструкцію та утримання об'єктів соціальної та іншої інфраструктури (у 2012 році , освоєно 1,2 млрд , у першому півріччі 2013 року - .. 17 , 5 млн.) виконується певних робіт , замовила ряд об'єктів і , таким чином, збільшення надання соціальних послуг в регіонах. Проте , через неправильне управління бюджетними коштами , у тому числі їх адміністраторів у деяких регіонах на кінець 2012 року до державного бюджету було повернуто невикористані 251300000 . , Чи не були реалізовані відповідно до плану і працювати на окремих об'єктів.

У відсутність правил , визначених у критерії центральному рівні для розподілу суспільного капітальних витрат і вибору об'єктів , створених умов для розподілу коштів місцевими органами влади між великою кількістю дрібних об'єктів , які були проведені ремонтні роботи. Це не сприяє концентрації , як фінансування для об'єктів з високим ступенем будівельної готовності та забезпечення повноти роботи по стартових комплексів у 2012 році і покласти їх у використанні.

Через відсутність нормативного забезпечення для використання громадського фондів витрат фактично використовуваним в тих же областях , які фінансувалися субсидії та соціально -економічного розвитку регіонів - у вирішенні місцевих проблем в життєзабезпечення адміністративних одиниць.

Загалом , закон не врегульовано питання про формування та про використання державних витрат капіталу створює умови для безсистемного витрат і розподілу коштів , відсутність концентрації фінансових ресурсів на будівництво і реконструкцію стратегічних активів в регіонах , які є основа розвитку[21].

Капітальні витрати - витрати бюджету на фінансування інвестиційної та інноваційної діяльності держави , тобто виробництво капітальних вкладень і не для виробничих цілей ; Реструктуризація фінансування економіки ; субсидії та інші витрати , пов'язані з розширення відтворення .

Бюджетний кодекс України під державними витратами розуміють кошти на здійснення програм та заходів , передбачених відповідним бюджетного періоду в бюджет.

Витрати бюджету поділяються на: видатки загального фонду та видатків спеціальних фондів .Бюджетні витрати класифікуються залежно від наступних критеріїв: економічні характеристики; у функції , яка виконує стан ; між основними одиниць витрат; міжурядових програм.

Капітальні витрати (вартість) - це коштує інвестиційної діяльності, у тому числі:

- 1) капітальні вкладення і непромислові мети;
- 2) фінансування реструктуризації національної економіки;
- 3) субвенції , субсидії та інші витрати , пов'язані з розширеним відтворенням .

Капітальні витрати також включають в себе:

- 1) на придбання обладнання та товарів тривалого користування використання;
- 2) придбання основних засобів;
- 3) капітального будівництва , реконструкції та капітального ремонту;
- 4) створення державних резервів і запасів ;
- 5) придбання землі і нематеріальних активів;
- 6) капітальні трансферти ;
- 7) Нерозподілені витрати .

Організаційна підтримка - розробка та реалізація щорічного плану дій , затвердженого Кабінетом Міністрів України . Основними інструментами організаційної підтримки є угода про регіональної програми розвитку для подолання пригнічення є певні території , цільова державна програма розвитку

певних областях регіональних стратегій і програм соціально -економічного розвитку області розвитку .

Фінансова підтримка забезпечує фінансування державних регіональних стратегій розвитку за рахунок державного бюджету та місцевих бюджетів та інших джерел. За рахунок державних бюджетних заходів щодо реалізації визначених стратегічних цілей. Для фінансування завдань державних стратегій для міністерств регіонального розвитку та інших центральних і місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування при розробці відповідних національних цільових програм , регіональних програм і заходів , укласти угоди про регіональний розвиток , який в бюджетних асигнувань , передбачених на фінансування , що є основою для врахування їх у державний і місцеві бюджети за рік. У той час як фінансування реалізації державних стратегій регіонального розвитку всі виконавці мають забезпечувати дотримання запланованих завдань, що становлять мінімальну суму бюджету і домогтися максимальних результатів у своїй діяльності.

Закони України :

- З 18.09.1991 « Про інвестиційну діяльність» , який визначає правові та економічні основи для капітального будівництва в Україні , а саме:

- Дає поняття капітальних вкладень (пункт 1) , визначити їх джерело (стор. 10) ;

- Визначає основні засоби як об'єкти інвестицій (стаття 4) ;

- Визначає суб'єктів інвестиційної діяльності (стаття 5) , їх прав (стаття 7) та обов'язки (стаття 8) ;

- Визначає контракт як правової форми взаємовідносин між суб'єктами інвестиційної діяльності (стаття 9) ;

- Встановлює правові форми державного регулювання інвестицій (стаття 12) ;

- Встановить порядок прийняття рішень на всіх інвестицій (виконаних за рахунок державного бюджету) - ст. 13 ;

- Визначає принципи закупівель для будівництва (стаття 14)

- Встановлює основні принципи державної експертизи інвестиційних проектів (стаття 15) і- Принципи ціноутворення в галузі капітального будівництва (17 - ч.2ст .).

РОЗДІЛ 2
АНАЛІЗ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В
УПРАВЛІННІ КАПІТАЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ
ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

2.1. Організаційно-методичне забезпечення управління бюджетними коштами в досліджуваній установі

Управління діє відповідно до Положення, затвердженого розпорядження голови обласної державної адміністрації 22.12.2008 №939, є структурним підрозділом облдержадміністрації, підзвітним і підконтрольним голові облдержадміністрації та Міністерству регіонального розвитку та будівництва України з питань, що належить до його компетенції. (рис.2.1.1.)

Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (Мінрегіон України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України. Мінрегіон України входить до системи органів виконавчої влади і є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної житлової політики і політики у сфері будівництва, архітектури, містобудування та житлово-комунального господарства. [31]

Розглядаючи функціонування управління капітального будівництва Тернопільської облдержадміністрації за допомогою інструментів структурно-функціонального аналізу, можна виділити елементи надсистеми з якими взаємодіє управління (рис. 2.1.1.):

- Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, оскільки є в його прямому підпорядкуванні, виконує розпорядження та накази міністерства, реалізує державні програми на місцевому рівні, звітує про виконання наказів та розпоряджень, реалізує пріоритетні напрямки державної політики в сфері будівництва;
- Обласною державною адміністрацією, оскільки є її структурним підрозділом виконує розпорядження та накази голови облдержадміністрації, готує проекти розпоряджень голови ОДА у сфері своїх повноважень, інформує про виконану роботу, співпрацює з іншими структурними підрозділами ОДА.

Щодо внутрішніх зв'язків, то вони відображають як субординаційні так і реординаційні зв'язки між начальником управління, заступником управління

начальниками відділів та спеціалістами управління. Останні перебувають у подвійному підпорядкуванні начальнику управління і начальнику відділу. Завдяки внутрішнім зв'язкам відбувається злагоджена діяльність членів колективу над реалізацією основних завдань, здійснюється методична та супервізійна підтримка.

Рис.2.1 Структура управління капітального будівництва Тернопільської обласної державної адміністрації²

Управління виконує функції замовника будівництва об'єктів житлово-комунального і соціального призначення на території Тернопільської області.

Основними завданнями управління є:

² Примітка. Сформовано автором з використанням [29]

- забезпечення реалізації державної політики у галузі будівництва;
- виконання завдань з будівництва житлових будинків, об'єктів освіти, охорони здоров'я, зв'язку, транспорту, торгівлі, громадського харчування, комунального господарства, культурно-побутового та іншого призначення, а також ефективного використання капітальних вкладень, що спрямовуються на цю мету;
- сприяння впровадженню у будівництво прогресивних проектних рішень, нових будівельних матеріалів, конструкцій та виробів.

Управління відповідно до покладених на нього завдань, серед іншого:

- подає пропозиції до програм соціально-економічного розвитку області, обласного (міського) бюджету і подає їх на розгляд Тернопільської обласної державної адміністрації;
- сприяє органам місцевого самоврядування у вирішенні питань соціально-економічного розвитку Тернопільської області;
- готує пропозиції з питань розвитку будівництва і подає їх на розгляд Тернопільської обласної державної адміністрації;
- забезпечує дотримання законодавства у галузі будівництва;
- забезпечує в установленому порядку своєчасне і в повному обсязі фінансування проектно-вишукувальних робіт і будівництва об'єктів відповідно до титульних списків будов та укладених договорів;
- розміщує замовлення на проектно-вишукувальні роботи, укладає з проектно-вишукувальними організаціями договори на розроблення проектно-кошторисної документації та здійснення ними авторського нагляду за будівництвом;
- приймає і перевіряє комплектність одержаної від проектно-вишукувальних організацій проектно-кошторисної та іншої документації, забезпечує в установленому порядку проведення державної експертизи цієї документації, її погодження і затвердження та передає цю документацію будівельним організаціям;

- розміщує замовлення на капітальне будівництво, укладає з будівельними організаціями відповідні договори, разом з підрядними організаціями визначає і погоджує ціни на будівництво об'єктів відповідно до діючих нормативних актів;
- забезпечує будівництво технологічним, енергетичним, електротехнічним та іншим устаткуванням, апаратурою, матеріалами, меблями та інвентарем, поставку яких, згідно з договором, покладено на замовника;
- передає підрядній організації устаткування що підлягає монтажу, апаратуру і матеріали, забезпечення якими покладено на замовника;
- здійснює технічний нагляд за будівництвом, контроль за відповідністю обсягів та якості виконаних робіт проектам, технічним умовам і стандартам;
- забезпечує виконання пусконаладжувальних робіт і підготовку об'єктів до експлуатації;
- передає завершені будівництвом та введені в дію об'єкти підприємствам та організаціям, на які покладено їх експлуатацію;
- здійснює розрахунки з підрядними та іншими організаціями за виконані роботи та послуги;
- веде бухгалтерський і статистичний облік, складає і у визначені терміни подає в установленому порядку відповідним органам звітність з усіх видів діяльності за затвердженими формами, несе відповідальність за їх достовірність;
- перевіряє подані до оплати документи підрядних, постачальних, проектно-вишукувальних та інших організацій щодо виконання робіт, поставки продукції та надання послуг;
- пред'являє приймальній комісії завершені будівництвом і підготовлені до експлуатації об'єкти, забезпечує комісію необхідними для роботи документами, бере участь у її роботі;
- надає на договірних засадах послуги замовника підприємствам і організаціям, незалежно від форми власності та окремим громадянам;
- виконує інші функції, пов'язані з реалізацією покладених на Тернопільську обласну державну адміністрацію завдань у сфері будівництва.

Управління має право на покриття витрат з утримання служби замовника одержувати в розмірі 2,5 відсотка від підсумку графи 8 глав 1-9 зведеного кошторисного розрахунку, включаючи закупівлю обладнання та інвентаря; а також розпоряджатися коштами, передбаченими вартістю будівництва на виконання основних завдань та функцій замовника, в межах затвердженого в установленому порядку кошторису.

Управління є юридичною особою і має самостійний баланс.

Ресурси , які необхідні для функціонування та розвитку управління капітального будівництва ТОДА:

Інформаційні ресурси: Законодавство України, Конституція України, укази Президента, постанови КМУ, положення про управління, розпорядження голови ОДА, Бюджетний кодекс, спеціалізовані видання та методична література, а саме:

- Закон України «Про інвестиційну діяльність», який визначає правові і економічні основи капітального будівництва в Україні»;
- Закон України «Про затвердження Типового положення про управління капітального будівництва обласної, Київської та Севастопольської міської державної адміністрації»;
- Закон України «Про затвердження Порядку державного фінансування капітального будівництва»,
- Постанови КМУ «Про порядок прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів державного замовлення»;
- Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»,
- Постанова КМУ «Про порядок державного фінансування капітального будівництва»,
- Господарський кодекс України;
- Цивільний кодекс України;
- Податковий кодекс;
- інші.

Фінансові ресурси – для виконання фінансових зобов'язань, здійснення капітальних видатків, витрат для проведення заходів та для стимулювання працівників управління отримує кошти з державного та обласного бюджетів згідно чинного законодавства.

Матеріальні ресурси: Тернопільська обласна державна адміністрація забезпечує управління приміщенням, охороною, комунальними послугами. Діяльність управління фінансується за рахунок коштів отриманих від здійснення технічного нагляду за будівництвом чи реконструкцією. Управління забезпечує своїх працівників засобами зв'язку, меблями, оргтехнікою. Умови оплати праці погоджені з Мінрегіоном та Тернопільською ОДА.

Трудові ресурси: згідно затвердженого типового штатного розпису у в управлінні є 19 посад. Це начальник управління, заступник начальника управління, начальник фінансово-планового відділу, начальник виробничо-технічного відділу, завідувач кошторисним сектором, юрисконсульт, 2 заступники начальників відділів, 2 головних спеціалісти, спеціаліст, секретар, 7 господарського відділу. Усі працівники відповідають кваліфікаційним вимогам і працюють згідно посадових інструкцій.

Одним з головних завдань органів місцевого самоврядування та місцевих органів влади є забезпечення сталого розвитку регіону.

Під сталим розвитком розуміється соціально, економічно і екологічно збалансований розвиток міських і сільських поселень, спрямований на створення їх економічного потенціалу, повноцінного життєвого середовища для сучасного та наступного поколінь на основі раціонального використання ресурсів (природних, трудових, виробничих, науково-технічних, інтелектуальних тощо), технологічного переоснащення і реструктуризації підприємств, удосконалення соціальної, виробничої, транспортної, комунікаційно-інформаційної, інженерної, екологічної інфраструктури, поліпшення умов проживання, відпочинку та оздоровлення, збереження і збагачення біологічного різноманіття та культурної спадщини.

З огляду на недостатність власної ресурсної бази місцевих бюджетів на забезпечення сталого розвитку регіонів, для цих цілей виділяється субвенція з державного бюджету.

Загалом у 2010 році на соціально-економічний розвиток Тернопільської області з державного бюджету виділено у вигляді субвенцій 95,2 млн. гривень. Однак, попередні контрольні заходи свідчать, що цілей соціально-економічних програм розвитку, на забезпечення яких щорічно виділяються значні кошти державного бюджету, не досягнуто. Критерії та умови відбору об'єктів, які фінансуються за рахунок субвенцій на виконання інвестиційних проектів законодавчо не визначені. Певна частина інвестиційних коштів спрямовується на «проїдання». Мають місце прямі порушення порядків використання коштів державного бюджету, виділених для вирішення проблем соціально-економічного розвитку.

Таким чином, існує потреба у дослідженні стану використання коштів субвенцій, оцінці вирішення за їх рахунок нагальних проблем регіонів.

Правові, економічні та організаційні засади реалізації державної регіональної політики щодо стимулювання розвитку регіонів визначено Законом України від 08.09.2005 № 2850-IV «Про стимулювання розвитку регіонів».

Стимулювання розвитку регіонів - комплекс правових, організаційних, наукових, фінансових та інших заходів, спрямованих на досягнення сталого розвитку регіонів на основі поєднання економічних, соціальних та екологічних інтересів на загальнодержавному та регіональному рівнях, максимально ефективного використання потенціалу регіонів в інтересах їх жителів та держави в цілому.

Стимулювання розвитку регіонів (стаття 2 Закону №2850) серед іншого здійснюється на засадах:

– збалансування загальнодержавних, регіональних та місцевих інтересів розвитку, визначення державою з урахуванням пропозицій органів місцевого самоврядування науково обґрунтованих пріоритетних напрямів регіонального розвитку;

– концентрації на конкурсній основі коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, а також інших ресурсів з метою досягнення найбільш ефективного їх використання для цілей регіонального розвитку.

Реалізацію державної політики щодо стимулювання розвитку регіонів забезпечують Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики, інші центральні, а також місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень.

Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2015 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 21.07.2006 №1001, одним з основних напрямів за завданням «Підвищення конкурентоспроможності регіонів та зміцнення їх ресурсного потенціалу» визначено збільшення обсягу інвестицій в основні сфери економіки регіонів, які визначають стратегічні пріоритети їх розвитку, в тому числі шляхом надання субвенцій для забезпечення розвитку інфраструктури.

Статтями 97 та 105 Бюджетного кодексу України 2001 року було встановлено, що у Державному бюджеті України може передбачатися такий міжбюджетний трансферт місцевим бюджетам як субвенція на виконання інвестиційних проектів.

Інвестиціями, відповідно до статті 1 Закону України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 №1560, визначені всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект. З огляду на це визначення, субвенції на соціально-економічний розвиток можна віднести до субвенцій на виконання інвестиційних проектів.

Частиною 3 статті 105 Бюджетного кодексу України передбачено, що основні засади надання субвенцій на виконання інвестиційних проектів визначаються окремим законом, порядок та умови їх надання встановлює Кабінет Міністрів України, а обсяг субвенцій на наступний бюджетний період затверджується законом про Державний бюджет України.

Проект Закону України «Про основні засади надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виконання інвестиційних проектів», було доручено підготувати Мінекономіки, Мінфіну, Мінрегіонбуду, іншим центральним органам виконавчої влади протягом першого півріччя 2008 року. Однак, такий проект закону у 2008-2010 роках до Верховної Ради України не подавався та відповідно прийнятий не був.

На місцевому рівні з метою сталого розвитку регіонів органами місцевого самоврядування Тернопільської області розроблялися та затверджувалися програми соціально-економічного розвитку. Контроль за виконанням зазначених програм покладался на місцеві органи влади та органи місцевого самоврядування.

Однак, у наведених програмах не визначалися критерії та умови вибору інвестиційних об'єктів, які доцільно фінансувати за рахунок коштів державного бюджету, не обґрунтовувалися обсяги фінансування з бюджетів відповідних рівнів.

Узгодження діяльності та збалансування інтересів центральних та місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування у сфері державного стимулювання розвитку регіонів, виконання регіональних стратегій розвитку мало б відбуватися на основі угод щодо регіонального розвитку, які укладаються між Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими радами і виконуються відповідно до Закону України "Про стимулювання розвитку регіонів" та інших актів законодавства.

Ініціатором укладення угоди щодо регіонального розвитку (стаття 5 цього Закону) серед інших можуть бути Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, обласні ради.

Законом України « Про стимулювання розвитку регіонів» від 08.09.2005 року № 2850 визначено правові, економічні та організаційні засади реалізації державної регіональної політики щодо стимулювання розвитку регіонів. Відповідно до статті 2 Закону про розвиток регіонів, метою стимулювання розвитку регіонів є забезпечення їх сталого розвитку в інтересах усієї України,

ефективного використання економічного, наукового, трудового потенціалу, природних та інших ресурсів, а також особливостей регіонів для досягнення на цій основі підвищення рівня життя людей, оптимальної спеціалізації регіонів у виробництві товарів та послуг, забезпечення додержання визначених державою соціальних гарантій для кожного громадянина незалежно від місця його проживання.

Відповідно до статті 3 Закону про розвиток регіонів Кабінетом Міністрів України розроблено Державну стратегію регіонального розвитку на період до 2015 року, яку затверджено постановою від 21.07.2006 року № 1001 (далі Державна стратегія), у додатку 1 до якої визначено пріоритетні напрямки розвитку регіонів на період до 2015 року.

2.2. Аналіз стану забезпечення бюджетними ресурсами функціональної діяльності державного органу

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.02.2011 №98-р (з врахуванням змін і доповнень внесених розпорядженнями КМУ від 21.03.2011 №305-р, від 22.06.2011 №660-р, від 14.11.2011 №1128-р та постановою від 30.05.2011 КМ №595) затверджено Перелік об'єктів, що фінансуються у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток та обласному бюджету Тернопільської області передбачено виділити фінансування з державного бюджету в сумі 43901,0 тис.грн. на 14 об'єктів (3511190 "Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток") та в сумі 1700,6 тис.грн. і на 2 об'єкти на погашення заборгованості спецфонду держбюджету станом на 01.01.2011 за КПКВК 2751840 та КПКВК 2751840, зокрема (Таблиця 2.1):

Таблиця 2.1

Забезпечення фінансуванням у 2011 році

№ п/п	Найменування об'єкта Обсяг фінансування, тис.грн	Розпорядження, постанова КМУ від				Разом
		21.03.11 №305-р	30.05.11 №595	22.06.11 №660-р	14.11.11 №1128-р	
1	Школа, с. Скорики Підволочиського району (будівництво)	4000,0			6718,4	6718,4
2	Дитячий садок, с. Великі Гаї Тернопільського району (будівництво)	2818,8				2818,8
3	Амбулаторний пункт, с. Борсуки Лановецького району (перепланування незавершеного будівництва, реконструкція)	968,0				968,0
4	Підвідний газопровід до сіл Різдвяни, Дарахів, Хмелівка Тереховлянського району (будівництво)	1909,1			1008,1	1008,1
5	Школа, с. Соколів Тереховлянського району (будівництво)	3712,0				3712,0
6	Підвідний газопровід до сіл Матвійвці, Гриньківці Шумського району (будівництво)	1065,6				1065,6
7	Школа, с. Горигляди Монастирського району (будівництво)	5000,0				5000,0
8	Школа, с. Бедриківці Заліщицького району (прибудова спортзалу, бібліотеки і шкільних майстерень)	2403,2			2487,8	2487,8
9	Будівлі загальноосвітньої школи I-III ступеня №1, корпус №1 по вул. Т. Шевченка, 1, та корпус №2 по вул. Т. Шевченка, м. Збараж (ремонт та реставрація)	1451,0			1057,0	1057,0
10	Загальноосвітня школа I-III ступеня №2 по вул. Чорновола, 1, м. Збараж (реконструкція даху)	3100,0			1592,0	1592,0
11	Водопровідна мережа, м. Збараж (реконструкція)	1449,0				1449,0

12	Радіологічний корпус Тернопільської університетської лікарні по вул. Клінічній, 1, м. Тернопіль (реконструкція з надбудовою під розміщення лабораторного комплексу та централізованої стерилізації комунального закладу Тернопільської обласної ради)	891,0				891,0
13	Поліклініка по вул. Купчинського, 8, м. Тернопіль (будівництво теплового переходу до радіологічного корпусу обласного клінічного онкодиспансеру, реконструкція)	1533,3				1533,3
14	Чотириповерхові житлові будинки на 63 квартири в районі вул. Жука та вул. Шевченка в м. Почаєві Кременецького району для відселення мешканців (будівництво)			13600,0		13600,0
15	Ремонтно-реставраційні роботи пам'ятки архітектури XVIII століття ратуші в м. Бучачі Тернопільської області (погашення заборгованості спецфонду держбюджету станом на 01.01.11 за КПКВК 2751840)		511,1			511,1
16	Будівництво приміщення державного архіву Тернопільської області (погашення заборгованості спецфонду держбюджету станом на 01.01.11 за КПКВК 2751840)		1189,5			1189,5
	Всього ³	30301	1700,6	13600	12863,3	45601,6

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.03.11 №305-р обласному бюджету Тернопільської області за програмою 3511190 «Субвенція

³ Примітка. Сформовано автором з використанням [36]

з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток» збільшено обсяг видатків і спрямовано кошти в сумі 30301,0 тис.грн. та відповідно внесено зміни до переліку об'єктів, що фінансуються у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.02.2011 №98, - включено в перелік 13 об'єктів.

Рішенням сесії Тернопільської обласної ради від 14.04.2011 №1157 «Про внесення змін до обласного бюджету на 2011 рік» головному розпоряднику коштів - УКБ Тернопільської ОДА за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток, збільшено обсяг видатків спеціального фонду обласного бюджету на 2011 рік на будівництво в сумі 30301,0 тис.грн. (КФК 150101 «Капітальні видатки» - 25877,3 тис.грн., КФК 150115 «Завершення проектів газифікації сільських населених пунктів з високим ступенем готовності» - 2974,7 тис.грн. КФК 150122 «Інвестиційні проекти» -1449,0тис.грн.).

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2011 №305-р «Про внесення змін до переліку об'єктів, що фінансуються у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток», розпорядженням голови Тернопільської обласної державної адміністрації від 31.05.2011 №399, затверджено перелік об'єктів, видатки на які у 2011 році проводяться за рахунок коштів бюджету розвитку обласного бюджету та субвенції з державного бюджету місцевому бюджету на соціально-економічний розвиток.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 №660-р обласному бюджету Тернопільської області за програмою 3511190 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток» збільшено обсяг видатків і спрямовано кошти в сумі 13600,0 тис.гривень та відповідно внесено зміни до переліку об'єктів, що фінансуються у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток, затвердженого розпорядженням

Кабінету Міністрів України від 09.02.2011 №98, - включено в перелік об'єкт «Чотириповерхові житлові будинки на 63 квартири в районі вул. Жука та вул. Шевченка в м. Почаєві Кременецького району для відселення мешканців (будівництво)».

Рішенням сесії Тернопільської обласної ради від 18.08.2011 року №1243 «Про внесення змін до обласного бюджету на 2011 рік» головному розпоряднику коштів - УКБ Тернопільської ОДА за КФК 150101 «Капітальні вкладення», за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток переданої із загального фонду до бюджету розвитку, збільшено обсяг видатків спеціального фонду обласного бюджету на 2011 рік на суму 13600,0 тис.гривень.

Відповідно до рішення сесії Тернопільської обласної ради від 18.08.2011 року №1243 та розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 №660-р, розпорядженням голови Тернопільської обласної державної адміністрації від 05.09.2011 №685, затверджено Перелік об'єктів, видатки на які у 2011 році проводяться за рахунок коштів бюджету розвитку обласного бюджету та субвенції з державного бюджету місцевому бюджету на соціально-економічний розвиток.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.11.2011 №1128-р «Про внесення змін до переліку об'єктів, що фінансуються у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток», без внесення змін в загальний обсяг фінансування обласному бюджету Тернопільської області, проведено зміни обсягів видатків по 5 об'єктах, що фінансуються у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.02.2011 №98.

Рішенням сесії Тернопільської обласної ради від 18.08.2011 року №1243 «Про внесення змін до обласного бюджету на 2011 рік» головному розпоряднику коштів - УКБ Тернопільської ОДА за КФК 150101 «Капітальні

вкладення», за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток переданої із загального фонду до бюджету розвитку, збільшено обсяг видатків спеціального фонду обласного бюджету на 2011 рік на суму 13600,0 тис.гривень.

Відповідно до рішення сесії Тернопільської обласної ради від 17.11.2011 року №1285 та розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.11.2011 №1128-р, розпорядженням голови Тернопільської обласної державної адміністрації від 30.11.2011 №956, в затверджений перелік об'єктів внесено відповідні зміни та проведено перерозподіл обсягів фінансування по 5 об'єктах.

Відповідно до наведених рішень обласної ради у 2011 році визначено що по 14 об'єктах, з обсягом фінансування з державного бюджету за рахунок субвенції на соціально-економічний розвиток в сумі 43901,0 тис. грн. замовником (розпорядником коштів держбюджету нижчого рівня) є УКБ ТОДА, зокрема (Таблиця 2.2):

Таблиця 2.2

Обсяг фінансування об'єктів будівництва та реконструкції

№ з/п	найменування інвестиційних програм і заходів	Обсяги фінансування, тис. гривень (субвенція на соціально-економічний розвиток з державного бюджету)				Невикористано відкритих асигнувань через невиконання робіт	Інформація про введення в експлуатацію об'єкту	Ступінь готовності об'єкту на 01.01.13, відс.
		передбачено	профінансовано	освоєно	залишок невикористаних асигнувань			
1	Школа в с. Скорики Підволочиського району (будівництво)	6718,4	6718,4	6621,5	96,9	96,9	Введено.	100,0
2	Дитячий садок у с. Великі Гаї Тернопільського району (будівництво)	2818,8	2818,8	2817,7	1,1	1,1	не введено	76,0
3	Перепланування незавершеного будівництва сільського амбулаторного пункту, с. Борсуки Лановецького району - реконструкція	968	968,0	961,6	6,4	6,4	Введено. Декларація від 06.02.2012 №ТП14312018305	100,0

4	Підвідний газопровід до сіл Різдяни, Дарахів, Хмелівка Тереховлянського району (будівництво)	1008,1	1008,1	1007,8	0,3	0,3	Введено	100,0
5	Школа у с.Соколів Тереховлянського району (будівництво)	3712	3712,0	3705,7	6,3	0,0	не введено	34,0
6	Підвідний газопровід до сіл Матвіївці, Гриньківці Шумського району (будівництво)	1065,6	1065,6	993,3	72,3	72,3	Введено.	100,0
7	Школа у с.Горигляди Монастирського району (будівництво)	5000,0	5000,0	5000,0	0,0	0,0	не введено	51,0
8	Школи у с.Бедриківці Заліщицького району(прибудова спортзалу, бібліотеки і шкільних майстерень)	2487,8	2487,8	2480,5	7,3	0,0	не введено	69,0
9	Будівлі загальноосвітньої школи I-III ступеня №1, корпус №1 по вул.Т.Шевченка,1, та корпус №2 по вул.Т.Шевченка у м.Збараж (ремонт та реставрація)	1057,0	1057,0	1050,4	6,6	6,6	не введено, проте експлуатується	99,0
10	Загальноосвітня школа I-III ступеня №2 по вул.Чорновола,1 у м.Збараж (реконструкція даху)	1592,0	1592,0	1589,6	2,4	2,4	не введено, проте експлуатується	99,5
11	Водопровідна мережа у м.Збараж (реконструкція)	1449,0	1449,0	1177,8	271,2	271,2	не введено	98,8
12	Радіологічний корпус Тернопільської університетської лікарні по вул.Клінічна, 1 у м.Тернопіль (реконструкція радіологічного корпусу з надбудовою під розміщення лабораторного комплексу та централізованої стерилізаційної комунального закладу Тернопільської обласної ради)	891,0	891,0	886,6	4,4	0,0	не введено	28,0

13	Поліклініка по вул.Купчинського,8 у м.Тернопіль (будівництво теплового переходу до радіологічного корпусу обласного клінічного онкодиспансеру, реконструкція)	1533,3	1533,3	1533,3	0,0	0,0	НЕ ВВЕДЕНО	85,0
14	Чотириповерхові житлові будинки на 63 квартири в районі вул.Жука та вул.Шевченка в м.Почаєві Кременецького району для відселення мешканців (будівництво)	13600,0	13600,0	2032,0	11568,0	11568,0	НЕ ВВЕДЕНО	32,0
РАЗОМ		43901,0	43901,0	31857,7	12043,3	12025,2	x	1072,3

4

З 14 об'єктів, які передбачено фінансувати у 2011 році за рахунок субвенції з державного бюджету обласному бюджету Тернопільської області на соціально-економічний розвиток області на загальну суму 43901,0 тис.грн., по 11 об'єктах заплановано було провести закупівлі очікуваною вартістю 64211,3 тис.гривень.

До Переліку об'єктів і заходів, що фінансуються у 2012 році за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25.04.2012 №243-р (із змінами внесеними розпорядженням від 23.07.2012 №551-р) по Тернопільській області включено 23 об'єкти з обсягом фінансування 33439 тис. грн., зокрема в розрізі об'єктів і заходів (Таблиця 2.3):

Таблиця 2.3

Заходи фінансування капітальних видатків у 2012 році

Обсяг фінансування, найменування об'єкта, його місцезнаходження, вид робіт	Тис.гривень
Об'єкти і заходи, що фінансуються за рахунок 70 відсотків коштів державного фонду регіонального розвитку, які розподіляються відповідно до чисельності населення, що проживає у відповідному регіоні	
Усього - 1149015 тис. гривень, у тому числі:	
усього - 27204 тис. гривень:	

⁴ Примітка. Сформовано автором з використанням [36]

Котельня по вул. Озерній у м. Шумську - реконструкція із заміною газових котлів	270,74
Котельня по вул. Базарній у м. Кременці - реконструкція	312,49
Котельня по вул. Шевченка у м. Чорткові - реконструкція	901,76
Загальноосвітня школа, с. Соколів Тербовлянського району - будівництво	6042,3
Загальноосвітня школа I - II ступеня в с. Оришківці Гусятинського району - прибудова спортзалу, шкільної їдальні	1500
школа, с. Горигляди Монастирського району	2812,7
Радіологічний корпус обласного клінічного онкодиспансеру по вул. Купчинського, 8, у м. Тернополі - реконструкція поліклініки з будівництвом теплового переходу	5294,34
Радіологічний корпус комунального закладу Тернопільської обласної ради Тернопільська університетська лікарня по вул. Клінічній, 1, у м. Тернополі - реконструкція з надбудовою під розміщення лабораторного комплексу та централізованої стерилізаційної	1272,67
Школа у с. Кальне Зборівського району - реконструкція	515
Влаштування модульної котельні на альтернативному паливі спеціалізованої школи I - III ступеня імені О. Маковея по вул. Шкільній, 1 у м. Заліщики	828,1
Газопровід Підгайці - Середнє Підгаєцького району - будівництво (перша черга)	958,4
Загальноосвітня школа I - II ступеня, с. Кальне Зборівського району - будівництво	348,6
загальноосвітня школа I - II ступеня у с. Бриків Шумського району - реконструкція (друга черга)	213
Прибудова ліфта з влаштуванням переходів у закладі освіти I - III ступеня "Тернопільський обласний навчально-реабілітаційний центр" по вул. Братів Бойчуків, 6 у м. Тернополі	428
Реконструкція окремих приміщень радіологічного відділення для розміщення медичного обладнання блоку променевої терапії комунальної установи Тернопільської обласної ради "Тернопільський обласний клінічний онкологічний диспансер" по вул. Р. Купчинського, 8 у м. Тернополі	2722,9
Реконструкція міських очисних споруд стічних вод у м. Кременці продуктивністю 3 тис. куб. метрів на добу	2120
Загальноосвітня школа I - II ступеня у с. Панівці Борщівського району - будівництво	275,6
Бойлерна по бульв. Данила Галицького, 4а, у м. Тернополі - реконструкція під котельню	387,4
Об'єкти і заходи, що фінансуються за рахунок 30 відсотків коштів державного фонду регіонального розвитку, які	

розподіляються з урахуванням проблем соціально-економічного розвитку окремих адміністративно-територіальних одиниць	
усього 6235 тис. гривень, у тому числі:	
Загальноосвітня школа I - II ступеня у с. Бедриківці Заліщицького району - реконструкція	756,5
Геріатричне відділення територіального центру соціального обслуговування, с. Великі Дедеркали Шумського району - реконструкція	2936,68
Водопровідний колектор по вул. Лепкого у смт Гусятин - реконструкція	1590
Каналізаційна мережа по вулицях Т. Шевченка та Коновальця у м. Скалаті - будівництво	360,82
Дощовий колектор по вул. Галицькій у м. Бучач - будівництво	591

Постановою Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 №312 затверджено Порядок використання у 2012 році коштів державного фонду регіонального розвитку (далі – Порядок №312), який набрав чинності з 26.04.2012 року.

Розпорядженням голови Тернопільської облдержадміністрації від 13.07.2012 №530-од «Про перелік об'єктів, видатки на які у 2012 році будуть проводитися за рахунок коштів бюджету розвитку обласного бюджету державних капітальних видатків та державного фонду регіонального розвитку», відповідно до рішення сесії Тернопільської обласної ради від 14.06.2012 №1392 «Про внесення змін до обласного бюджету на 2012 рік», розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 №177-р «Деякі питання використання у 2012 році державних капітальних видатків» та розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2012 року № 243-р «Про затвердження переліку об'єктів і заходів, що фінансуються у 2012 році за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку», з врахуванням розпорядження голови облдержадміністрації від 19.11.2012 №958-од «Про перелік об'єктів, видатки на які у 2012 році будуть проводитися за рахунок коштів бюджету розвитку обласного бюджету державних капітальних видатків та державного фонду регіонального розвитку» визначено що по 17 об'єктах, з

обсягом фінансування з фонду розвитку в сумі 28855,6 тис. грн. замовником (розпорядником коштів держбюджету нижчого рівня) є УКБ ТОДА.

З включених до Переліку 17 об'єктів (заходів) по яких у 2012 році замовником (розпорядником коштів держбюджету нижчого рівня) є УКБ ТОДА, у попередніх періодах (2008-2011 роки) державні закупівлі Управлінням були проведені по 7 об'єктах. Вартість предметів закупівлі робіт по будівництву, реконструкції 9 об'єктів, не підпадала під дію Закону №2289. Інформація щодо проведення державних закупівель по об'єкту «Реконструкція окремих приміщень радіологічного відділення для розміщення медичного обладнання блоку променевої терапії комунальної установи Тернопільської обласної ради „Тернопільський обласний клінічний онкологічний диспансер” по вул.Р.Купчинського,8, у м.Тернополі», буде наведена далі.

Законом України від 01.06.2010 № 2289 «Про здійснення державних закупівель» (далі – Закон № 2289) було передбачено (до 18.01.2012), що цей Закон застосовується до всіх замовників та закупівель товарів, робіт і послуг, які повністю або частково здійснюються за рахунок державних коштів, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень, а робіт - 300 тисяч гривень (стаття 2).

Законом України від 22.12.2011 № 4220 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності та вдосконалення державного регулювання у сфері містобудівної діяльності» (чинний з 19.01.2012) до статті 2 Закону № 2289 внесено зміни, згідно якої цей Закон застосовується до всіх замовників та закупівель товарів, робіт і послуг, які повністю або частково здійснюються за рахунок державних коштів, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень (в будівництві - 300 тисяч гривень), а робіт – 1 мільйон гривень.

З 15 - ти об'єктів (заходів), які були включені до Переліку по Тернопільській області, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів

України №243 та за якими замовником виступало УКБ ТОДА, і задекларованими (в пропозиціях поданих Мінекономрозвитку облдержадміністрацією) до завершення у 2012 році, фактично були завершені і введені в експлуатацію (згідно декларацій про готовність об'єкта до експлуатації, зареєстрованих ДАБК у Тернопільській області) лише 3 об'єктів, або п'ята частина (використано коштів Фонду в сумі 2904,4 тис.грн.).

Слід відмітити, що на всі 15 об'єктів, які були передбачені до введення в експлуатацію у 2012 році, обсяг фінансування за рахунок коштів Фонду з урахуванням співфінансування з місцевих бюджетів області, був достатній для їх завершення. Водночас, співфінансування з місцевих бюджетів у 2012 році по жодному об'єкту, не проводилося.

Загалом, УКБ ТОДА у 2012 році не використано коштів Фонду за КПКВК 3511460 в сумі 12530,9 тис.грн., що становить 46,7 відс. до обсягу відкритих асигнувань (26807,0 тис.грн. – 92,9 відс. до обсягу асигнувань передбаченого за кошторисом - 28855,6 тис.грн.).

При цьому, аналіз показує, що не використано відкритих асигнувань з причин з невиконання робіт підрядними організаціями до повної готовності 8 об'єктів в сумі 4309,3 тис. гривень.

Внаслідок не проведення платежів ГУДКСУ станом на 01.01.2013 року у розрахунках УКБ ТОДА з контрагентами (виконавцями робіт) утворилася кредиторська заборгованість по 13 об'єктах в загальній сумі 8567,7 тис. гривень.

До Переліку бюджетних призначень, що передаються головним розпорядникам бюджетних коштів, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 року №177-р "Деякі питання використання у 2012 році державних капітальних видатків" (зі змінами внесеними розпорядженням від 25.07.2012 №533-р) по головному розпоряднику – Тернопільській облдержадміністрації, включено 4 об'єкти з обсягом фінансування 9338,9 тис. грн., зокрема (Таблиця 2.4):

Таблиця 2.4

Освоєння бюджетних коштів у 2012 році

№ п/п	Найменування інвестиційних програм і заходів	Обсяг фінансування з державного бюджету, тис. грн	Профіна нсовано тис.грн	Освоєно, тис.грн	Неосвоєно, тис.грн
1	Для будівництва дитячого садка у с. Великі Гаї Тернопільського району	1081,4	1081,4	839,8	241,6
2	Для прибудови спортзалу, бібліотеки та шкільних майстерень до школи у с. Бедриківці Заліщицького району	1249,6	1229,6	479,6	750
3	Для реконструкції біологічних очисних споруд і каналізаційно- насосної станції у м. Скалаті Підволочиського району	1007,9	784,9	0	784,9
4	Для завершення будівництва 63- квартирного	6000	6000	5450,4	549,6

	житлового будинку у м. Почаєві Кременецького району.				
	Всього	9338,9	9095,9	6769,8	2326,1

5

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 року №177-р "Деякі питання використання у 2012 році державних капітальних видатків", розпорядження Кабінету Міністрів України від 25.07.2012 № 533-р "Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству фінансів на 2012 рік, та внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 №177", розпорядженням голови Тернопільської облдержадміністрації від 13.07.2012 №530-од «Про перелік об'єктів, видатки на які у 2012 році будуть проводитися за рахунок коштів бюджету розвитку обласного бюджету державних капітальних видатків та державного фонду регіонального розвитку», з врахуванням розпорядження голови облдержадміністрації від 19.11.2012 №958-од «Про перелік об'єктів, видатки на які у 2012 році будуть проводитися за рахунок бюджетних призначень, передбачених у 2012 році Міністерству фінансів у загальному фонді державного бюджету (загальнодержавні витрати) за програмою 3511090 визначено що по 4 об'єктах, з обсягом фінансування в сумі 9338,9 тис. грн.

Обсяг коштів передбачений у Переліку, затвердженому розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 року №177-р, не був достатній для їх завершення.

УКБ ТОДА у 2012 році не використано коштів за КПКВК 7891800 в сумі 2326,1 тис.грн., що становить 25,6 відс. до обсягу відкритих асигнувань (9095,9 тис.грн. - 97,4 відс. до обсягу асигнувань передбаченого за кошторисом - 9338,9 тис.грн.).

⁵ Примітка. Сформовано автором з використанням [36]

Не використано відкритих асигнувань з причин з невиконання робіт підрядними організаціями до обсягів передбаченого фінансування у 2012 році в загальній сумі 1492,5 тис. гривень.

Внаслідок не проведення платежів ГУДКСУ станом на 01.01.2013 року у розрахунках УКБ ТОДА з контрагентами (виконавцями робіт) утворилася кредиторська заборгованість по 3 об'єктах в загальній сумі 833,6 тис. гривень.

До причин, з яких не було використано асигнування відносяться наступні: не проведення у жовтні-грудні 2012 року ГУДКСУ у Тернопільській області платежів по розрахунках УКБ з виконавцями робіт, надавачами послуг та постачальниками; невиконання підрядними організаціями будівельних робіт наприкінці року (4 кв.), або у несприятливий період для виконання будівельних робіт (грудень місяць), і в тому числі через не проведення платежів ГУДСУ, внаслідок чого була відсутність обігових коштів у підрядників для виконання робіт «наперед»; проведення коригування ПКД та проведення внаслідок цього додаткових робіт по окремих об'єктах.

Відповідно до наказу Держінвестпроекту України від 08.10.2012 №195-07 «Про включення до мережі установ та організацій, які отримують кошти з Державного бюджету України в 2012 році» відповідно до п.2 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо створення мережі регіональних перинатальних центрів, забезпечених інноваційними технологіями та сучасним обладнанням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15.06.2011 №680, враховуючи пропозиції Експертної комісії з реалізації національного проекту «Нове життя» - нова Якість охорони материнства та дитинства (протокол №13 від 05.09.2012) включено до мережі установ та організацій, які отримують кошти з державного бюджету Тернопільську облдержадміністрацію, як таку що внесена до переліку виконавців проектів щодо створення регіональних перинатальних центрів.

Вказаним наказом Держінвестпроекту за КПКВК 6301130 Тернопільській ОДА для забезпечення здійснення заходів щодо створення регіонального

перинатального центру виділено бюджетні асигнування у сумі 37523,9 тис.гривень. Кошторис та план асигнувань затверджено облдержадміністрації головою Держінвестпроекту (без дати). При цьому, весь обсяг асигнувань за планом розподілено на жовтень місяць.

В свою чергу Тернопільською облдержадміністрацією розпорядником коштів нижчого рівня та замовником для здійснення заходів щодо створення регіонального перинатального центру у Тернопільській області визначено УКБ ТОДА, якому в особі заступника голови облдержадміністрації затверджено кошторис та план асигнувань (весь обсяг асигнувань за планом розподілено на жовтень місяць).

Згідно договору №Д-13/217-2012 від 24.07.2012 Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства (головний розпорядник коштів за КПКВК 2751300 «Забезпечення житлом інвалідів війни») в особі заступника Міністра Ісаєнка Д.В., відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік», постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 №503 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для забезпечення житлом інвалідів війни» та наказу Мінрегіону від 08.06.2012 №295 «Про організацію виконання постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 №503» делегував УКБ ТОДА (розпорядник коштів нижчого рівня) функції щодо здійснення:

- закупівлі квартир інвалідам війни у відповідності до вимог Закону №2289;
- укладення договорів купівлі-продаж та/або про пайову участь у будівництві об'єктів незавершеного житлового будівництва;
- відповідного контролю за введенням в експлуатацію об'єктів незавершеного будівництва, а також за виконанням внутрішніх опоряджувальних робіт;
- безоплатної передачі квартир у власність відповідним територіальним

громадам для їх подальшої передачі інвалідам війни.

Кошторис за КПКВК 2751300 «Забезпечення житлом інвалідів війни» КЕКВ 2430 «Капітальні трансферти населенню» затверджено першим заступником Міністра МІнрегіону Аліповим О.М. 30.07.2012 року за загальним фондом з обсягом бюджетних асигнувань в сумі 673,4 тис. гривень.

Відповідно до договорів купівлі-продажу УКБ ТОДА здійснено видатки в загальній сумі 596,1 тис.грн. на придбання на вторинному ринку трьох квартир для інвалідів війни.

Згідно чинного законодавства квартири віднесено до нерухомого майна. Придбані УКБ ТОДА у 2012 році були внесені до Реєстру прав власності на нерухоме майно.

Слід відмітити, що придбання вказаних квартир для забезпечення житлом інвалідів управління керувалося абзацом доповненим до ч.3 ст.2 Закону №2289 згідно із Законом України від 04.07.2012 №5044 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель», яким встановлено, що дія Закону №2289 не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є: придбання, оренда землі, будівель, іншого нерухомого майна або майнових прав на землю, будівлі, інше нерухоме майно.

Згідно договору №Д-13/37-2013 від 27.02.2013 Мінрегіон (головний розпорядник коштів за КПКВК 2751300) в особі заступника Міністра Ісаєнка Д.В., відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік», постанови КМУ від 23.05.2012 №503 та наказу Мінрегіону від 08.06.2012 №295 делегував УКБ ТОДА (розпорядник коштів нижчого рівня) функції щодо здійснення:

- закупівлі квартир інвалідам війни Порядку встановленому законодавством;
- укладення договорів купівлі-продаж та/або про пайову участь у будівництві об'єктів незавершеного житлового будівництва;
- відповідного контролю за введенням в експлуатацію об'єктів

незавершеного будівництва, а також за виконанням внутрішніх опоряджувальних робіт;

- безоплатної передачі квартир у власність відповідним територіальним громадам для їх подальшої передачі інвалідам війни.

Кошторис за КПКВК 2751300 «Забезпечення житлом інвалідів війни» КЕКВ 2430 «Капітальні трансфери населенню» затверджено першим заступником Міністра Мінрегіону Аліповим О.М. 14.03.2012 року за загальним фондом з обсягом бюджетних асигнувань в сумі 586,0 тис. гривень. Протягом I кварталу 2012 року відкриття асигнувань головним розпорядником для УКБ не здійснювалося, оскільки планом асигнувань до кошторису – передбачено з травня місяця 2013 року. Відповідно, УКБ ТОДА видатки за вказаною бюджетною програмою, не проводилися.

2.3. Оцінка ефективності використання бюджетних коштів у реалізації цільових програм у сфері капітального будівництва

Створення інституційних умов для регіонального розвитку, як стратегічного завдання державної регіональної політики, передбачає розширення фінансово-економічних можливостей територіальних громад. Також у Державній стратегії регіонального розвитку зазначається, що основними проблемами, які заважають повноцінному функціонуванню інституту місцевого самоврядування, є фінансово-економічна несаможиттєвість територіальних громад, недостатня правова урегульованість механізму економіко-фінансового забезпечення їх діяльності, надмірна концентрація владних повноважень у центральних та місцевих органах виконавчої влади, обмеженість повноважень і ресурсів органів місцевого самоврядування у частині забезпечення діяльності територіальних громад.

Вирішенню даних проблем повинно сприяти удосконалення державної регіональної фінансової політики, яке повинно відбуватись за наступними напрямками:

1. реформування податкової системи та удосконалення механізму сплати місцевих податків і зборів;
2. зміцнення місцевих бюджетів розвитку;
3. підвищення рівня заінтересованості органів місцевого самоврядування у збільшенні обсягу надходжень до державного бюджету;
4. запровадження програмно-цільового методу формування та виконання місцевих бюджетів, а також практики середньострокового фінансового планування на місцевому та регіональному рівні;
5. розширення доступу органів місцевого самоврядування на ринок внутрішніх та зовнішніх запозичень, законодавче врегулювання механізму запозичення, що здійснюється органами місцевого самоврядування;
6. підвищення ефективності діяльності фінансово-кредитних установ, що

перебувають у власності органів місцевого самоврядування різних рівнів.

Таким чином, основними чинниками, що негативно вплинули на показник освоєння бюджетних коштів та призвели до необхідності повернення невикористаних коштів субвенції до державного бюджету та перенесення термінів вводу в експлуатацію пускових об'єктів стали:

1) залежність обсягів фінансування заходів щодо соціально-економічного розвитку регіонів та його своєчасності від рівня виконання надходжень до Стабілізаційного фонду державного бюджету;

2) внесення Міністерством фінансів України із значним запізненням змін до кошторисних призначень і відповідно спрямування Державним казначейством України до головних розпорядників та місцевих бюджетів значної суми коштів (понад 75 відсотків загального обсягу субвенції) у грудні 2010 року;

3) відсутність у органах Державного казначейства зареєстрованих на підставі актів виконаних робіт фінансових зобов'язань (роботи були призупинені внаслідок відсутності своєчасного фінансування);

4) несприятливі погодні умови, що перешкоджали проведенню робіт у зимовий період та наявність невиконаних робіт, які технологічно неможливо проводити при мінусовій температурі;

5) незабезпечення запланованого співфінансування з місцевих бюджетів, а відтак не перерахування в повному обсязі коштів субвенцій.

Законність та ефективність використання бюджетних коштів

В ході оцінки видно, що по окремих об'єктах Тернопільської області оплата будівельно-монтажних робіт та придбання обладнання і устаткування за рахунок коштів субвенції у 2010 році проводились при відсутності проектно-кошторисної документації та позитивного висновку державної експертизи.

Прийняття необґрунтованих належним чином протокольних рішень за участю голови Тернопільської облдержадміністрації, в частині проведення додаткових будівельно-монтажних робіт, заміни окремих видів робіт на інші, комплектації обладнанням, інвентарем і комп'ютерною технікою шкіл з

врахуванням сучасних вимог, але без внесення змін до проектно-кошторисної документації та проведення державної експертизи, ускладнило процес освоєння отриманих коштів і унеможливило своєчасне виконання запланованих заходів на 2010 рік, а відтак не було забезпечено закінчення будівництва об'єктів та введення їх в експлуатацію.

Несвоєчасне перерахування субвенцій з державного бюджету, порушення термінів розподіл головними розпорядниками та місцевими фінансовими органами їх коштів на фінансування об'єктів, які включені до відповідних переліків у 2010 році, призвели до повернення до державного бюджету як невикористаних 17219,7 тис. грн. (18,8% від обсягів спрямованих асигнувань).

Визначення обласними держадміністраціями необхідних обсягів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток регіонів, здійснювалося з порушенням принципу ефективності та результативності, встановленого Бюджетним кодексом України.

Так, Тернопільською облдержадміністрацією планові обсяги фінансування за рахунок субвенції по трьох об'єктах перевищили обґрунтовану потребу в коштах на 936,3 тис. грн., з яких повернено як невикористані 469,0 тис. гривень.

Таким чином, відсутність обов'язкових умов щодо співфінансування, неналежне виділення коштів з бюджетів усіх рівнів, відсутність відповідальності місцевих органів влади і місцевого самоврядування за дії або бездіяльність, в результаті яких не досягнуто вирішення нагальних проблем регіонів, а також неефективне управління та використання коштів державного та місцевих бюджетів спричинили невиконання планових показників програм соціально-економічного та культурного розвитку регіонів.

Оцінка показала, що незважаючи на значні обсяги виділених коштів, їх використання здійснювалось неефективно, значна частина коштів повернута до державного бюджету як невикористана в результаті несвоєчасного їх отримання місцевими бюджетами. В результаті заплановані заходи не виконані, соціально важливі об'єкти регіонів не введені в експлуатацію, тривалість та вартість

будівництва зростає, що зумовлює ризики перетворення цих об'єктів на довгобуду. У той же час експлуатовані приміщення не відповідають стандартам та знаходяться в аварійному стані, що призводить до порушення конституційних прав громадян на отримання якісних освітніх, медичних та соціально-побутових послуг.

Не використано відкритих асигнувань з причин з невиконання робіт підрядними організаціями до обсягів передбаченого фінансування у 2010-2013 роках в загальній сумі 31382,00 тис. гривень.

Причинами, з яких не було використано асигнування стали наступні: затримки із проведення у жовтні-грудні ГУДКСУ у Тернопільській області платежів по розрахунках УКБ з виконавцями робіт; невиконання підрядними організаціями будівельних робіт наприкінці року (4 кв., або у несприятливий період для виконання будівельних робіт, і в тому числі через не проведення платежів ГУДКСУ, внаслідок чого була відсутність обігових коштів у підрядників для виконання робіт «наперед»;

Ефективне управління видатками набуває особливої актуальності в умовах обмеженості бюджетних ресурсів. Поставлені завдання та цілі будуть досягнуті тільки за умови їх фінансового забезпечення, але не повинні виходити за межі наявних фінансових ресурсів. Взяті зобов'язання повинні відповідати визначеним призначенням. Від цього залежить ефективність рішень. [33]

На рівні ефективності капітальних вкладень, їх продуктивність (повернення) впливає великий набір різних організаційних та економічних факторів. Без ретельного розгляду практики сучасного менеджменту не може добитися максимального повернення інвестицій виробництва та інших сферах бізнесу. Найбільш істотний вплив на ефективність капітальних вкладень є група чинників, що визначають структуру і тривалість здатності інвестиційних процесів репродуктивного ефектотворчих економічних методів управління відповідних органів ефективності капітальних вкладень.

Високі рівні ефективності виробництва інвестиційного багато в чому пояснюється прогресивним елементом - репродуктивного технології та їх

структури . Чим вище найбільша частка вартості для створення або оновлення активну частину основного бізнесу , тим більше ефективність капітальних вкладень . Це вимагає ретельного техніко -економічного обґрунтування частку капітальних витрат на придбання промислового і технологічного устаткування для кожного проекту (опція) існуючих або споруджуваних інвестицій компанії . Особливо активно і цілеспрямована дія повинна бути оптимізація відтворення моделі капітальних вкладень . Практична реалізація таких заходів, пов'язаних з вирішенням двох основних проблем :

- 1) збільшення відносної інвестицій в компенсації (Простий Відтворення) вартості машини та обладнання накопиченої амортизації вся сума (реноваційного) фонду ;
- 2) розумний частка чистих інвестицій в різних формах розширеного відтворення нагромадження основного капіталу і необхідних виробничих потужностей .

Не найбільші можливості для поліпшення ефективності інвестиції визначаються організації сучасних справах проектно -кошторисної і забезпечуючи тим самим дизайнерські рішення високою економічною ефективністю . Саме в процесі розробки розширення та реконструкція існуючих та будівництво нових виробничих об'єктів (підприємств) впливає: застосовується новітні досягнення в галузі технічних , технологічних та організаційних рішень , будівельних матеріалів і будівництва , просторового розподілу будівель (споруд) ; виправданим і приймаються до оплати знизився в порівнянні з попереднім періодом , і аналогічні об'єкти конкретних інвестицій; визначив даний Загальна кошторисна вартість обсягу робіт для відповідної форми відтворення основних фондів .

Бюджетування капіталу - процес , який може і має відбуватися на державному та місцевому рівнях:

- 1 Є основні засоби , які є важливими для держави в цілому , і, отже , повинні бути включені до державного бюджету.

2 Деякі основні засоби особливо важливі для місцевому рівні, і, отже, вони повинні бути включені в регіональні, міські та районні бюджети.

3 Тим не менш, деякі регіональні, районні та міські основні засоби мають важливе значення для держави, тому що вони являють собою частину області, району та міста у важливих національних програм, та / або завдяки їх зусиллям, \neg (наприклад, економічний розвиток), щоб допомогти поліпшити економіку в цілому. Такі основні засоби є важливим і значущим відносно між державними та місцевими рівнями влади.

Основні кошти є важливим інструментом для досягнення стратегічних цілей і завдань державних органів та уряду.

1. Досягнення стратегічних цілей і завдань багатьох державних органів залежить від наявності активів та фізичної інфраструктури і в тому числі: школи, лікарні, дороги, науково-дослідних лабораторій, великих комп'ютерних систем, офісних будівель, і т.д.

2. При відсутності активів або інфраструктури

- Неможливо досягти деяких / всіх стратегічних завдань ;

- Ви не можете так само ефективно, як вам потрібно для досягнення деяких / всіх стратегічних завдань ;

- Вартість надання деякі / все послуги буде вище, ніж прийнятно, у зв'язку з відсутністю продуктивності, що забезпечується основних засобів або інфраструктури.

3. Досягнення стратегічних цілей, визначених державними органами, що вимагає конкретних основних засобів в дійсності сприяє появі навколишнього середовища або інфраструктури, необхідної для стратегічної діяльності. Тобто, продуктивність державної влади, який виходить від використання майна, є основний підхід, відправною точкою для діяльності інших державних органів.

Цикл Капітал Бюджетування капіталу може і має відбуватися як на державному та місцевому рівнях. Справжній серія бюджетування капіталовкладень також може бути використаний в процесі складання бюджету капітальних як на державному та місцевому рівнях.

Цикл бюджетування капіталу не повинно відбуватися у вакуумі , він повинен бути частиною стратегічного методу вирішення державних , регіональних і місцевих проблем – ING , які можна вирішити або зменшують їх масштаб у зв'язку з наявністю та використанням активів .

РОЗДІЛ 3

МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ КОШТАМИ В ДЕРЖАВНОМУ ОРГАНІ

3.1. Вдосконалення координації та контролю за використанням бюджетних коштів

Досягнення конкретних результатів при виконанні бюджету, вимагає від кожного учасника бюджетного процесу чіткої координації та відповідальності. Завданням координації є залучення всього наявного потенціалу для досягнення спільних цілей. Координація роботи кожного керівника має бути направлена на те, щоб :

- чітко знати свої завдання та оцінити результати роботи;
- нести відповідальність за використання бюджетних коштів та прийняття управлінських рішень;
- мати всю необхідну інформацію для оперативного управління.

Головним розпорядником усіх учасників бюджетного процесу є координація їхньої діяльності для виконання бюджетних програм забезпечуючи їх повним і своєчасним фінансуванням.

Виконання бюджетної програми будується на взаємодії фінансового органу, податковими інспекціями, фінансовими інспекціями, та відділеннями державної казначейської служби на місцях, а також підприємствами, установами і організаціями.

Державний фінансовий контроль — комплекс цілеспрямованих заходів органів, їх підрозділів чи службових осіб, які здійснюють державний фінансовий контроль у межах повноважень, встановлених законодавством України, з метою упередження, виявлення та припинення фінансових правопорушень на підконтрольному об'єкті щодо його фінансово-господарської діяльності, а також забезпечення законності, фінансової дисципліни та ефективності формування і витрачання коштів, у тому числі бюджетних, та

інших активів у процесі володіння, розпорядження, використання і відчуження державного майна, відшкодування збитків та встановлення міри відповідальності у разі порушення фінансового, у тому числі бюджетного, законодавства.

Основними принципами державного фінансового контролю є:

- 1) законність;
- 2) повнота і суцільність перевірок;
- 3) відшкодування збитків;
- 4) відповідальність винних службових осіб за допущені порушення.

Про низький рівень фінансово - бюджетної дисципліни свідчить також допущення замовниками товарів, робіт і послуг численних порушень вимог встановленого порядку здійснення закупівель за державні кошти без проведення тендерних процедур.

Результатом порушень положень нормативних актів, договірної та розрахункової дисципліни є також безпідставне завищення кредиторської заборгованості за розрахунками з фізичними та юридичними особами.

Поширеним залишається заниження в обліку вартості активів та утворення лишків грошових коштів і товарно-матеріальних цінностей, а також використання державних коштів без встановлених конкурентних процедур, що створює умови для зловживань та корупції. Побудувати ефективну систему фінансового контролю в Україні, яка б забезпечувала стабільний стан фінансово-бюджетної дисципліни в регіонах, можливо лише при наявності ефективно функціонуючої системи внутрішнього контролю в органах місцевої влади на всіх рівнях, тобто системи муніципального фінансового контролю. З цією метою необхідно розробити та схвалити на законодавчому рівні оновлену сучасну модель системи фінансового контролю в Україні. [2]

Отже, система контролю за формуванням і використанням бюджетних коштів є важливим джерелом поповнення державного бюджету, а тому

потребує якісного доопрацювання паралельно з вдосконаленням законодавчої бази та обґрунтуванням термінологічного апарату.

Основними критеріями для контролю за використанням коштів державного бюджету України : законність використання коштів , витрати на дотримання вимог зазначеним вимогам , здійсненності , цільового та ефективного використання коштів . Перевірка законності включає в себе визначення відповідності фінансової діяльності підприємства, установи , організації , публічної влади застосовними законами і правилами. Перевірка можливості включає в себе визначення необхідності , необхідності використання ресурсів . Кошти мають бути використані за призначенням , тобто для цієї мети , досягнення яких вони стояли. Ефективність визначається за наступними критеріями: продуктивність , ефективність , ощадливість[1]. Бюджетний кодекс України передбачає також Рахункову палату зовнішнього контролю та аудиту фінансово- господарської діяльності бюджетних установ з точки зору контролю за використанням коштів з Державного бюджету України.

Здійснення повноважень Рахункової палати на нагляд державних коштів відповідно до Закону України "Про Рахункову палату " у виконанні проведенні своєї перевірки та інспекції відповідно з функціями , викладеними у статті 6 Закону України «Про Рахункова палата " . Терміни , масштаби і засоби їх реалізації встановлюються Рахунковою палатою. В ході перевірок та ревізій на основі документального підтвердження їх результатів , достовірність бухгалтерського обліку та фінансової звітності визначаються своєчасність і достатність взаємозалік об'єкта , що підлягають аудиту , і Державного бюджету України . Якщо експертиза або аудит в компетенцію як Рахункової палати та інших державних наглядового органу , він повинен утримуватися ними спільно.

За результатами перевірок і ревізій доповідей , які мають відношення до точності посадових осіб Рахункової палати несуть особисту відповідальність. Згідно з чинним законодавством державної скарбниці проводити попереднє і постійний моніторинг всіх грошових витрат, які фінансуються з державного бюджету.

Через перевірки підтверджуючих документів про сплату бюджетних одиниць або одержувачів ДКСУ локально перевірити :

- зареєстровано фінансові зобов'язання та правові зобов'язання;
- наявність коштів на рахунках бюджетополучателів з точки зору економічних класифікаційні коди для спеціального фонду державного бюджету та місцевих бюджетів , а також планування призначення для Загального фонду та державного і місцевого наявності коштів для здійснення касових видатків ;
- підтверджуючих документів , в яких вміст угод на виплати, що відповідають кодам економічної класифікації .

Протягом усього періоду існування та функціонування Державного казначейської служби України йшлося передусім впровадження та реалізації свого мандата. Невирішені як на організаційному рівні та методології , сфера розширюється перелік послуг , якість обслуговування , інформаційної та технічної підтримки , яка в свою чергу унеможлиблює повною мірою й ефективно використовувати систему казначейства для виконання бюджету . Таким чином , виконання бюджету Казначейство відбувається в основному в двох областях - державна служба та місцевих бюджетів обслуговування. Спрощення та підвищення ефективності процедури коштів з державного бюджету на конкретні постачальників товарів і послуг залишається в даний час невирішеною проблемою.

Правове регулювання організації та функціонування Казначейства за темпами ми розвиваємо цю структуру. Подальший розвиток Казначейства вимагає відповідних змін до законодавства.

З усього вищесказаного , можна зробити висновок , що для підвищення продуктивності служби державного та місцевих бюджетів , обслуговування клієнтів в Державному казначействі України є ряд проблем , які вимагають негайного рішення. До них відносяться:

- 1 . Недотримання дистанційного обслуговування клієнтів , наслідуючи приклад з комерційних банків .

2 . Великий обсяг документів , процедур , тяганину , дублювання операцій між розпорядників та одержувачів і державної скарбниці , що призводить до гальмування операцій і порушення достовірності фінансових результатів , відображених у фінансовій звітності .

3 . Нечіткі підходи до визначення процедури контролю для розподілу бюджетних коштів на стадії реєстрації зобов'язань розпорядників та одержувачів бюджетних коштів казначейства . В основному це відноситься посилити контроль та відповідальність за дотриманням Державного казначейства з законом при здійсненні видатків грошових коштів адміністраторами .

4 . Необхідно вирішити питання про неможливість відображення у звітності повноту інформації про фінансову діяльність , витративши блоки 9 рівень.

5 . Проблемні питання складання та подання фінансової та управлінської звітності .

Слід також зазначити , недоліки , які відбуваються під час виконання казначейства Державного бюджету України :

1) наявність такого планування , яке не відповідає практичне застосування ;

2) необгрунтоване відволікання ресурсів з економіки;

3) наявність " ручної " настройки асигнувань ;

4) інгібування за проїзд, витрати на здійснення грошових ;

5) збільшення бюджетної заборгованості ;

6) нечітке визначення основних функцій

7) Використовуйте недосконалий механізм для автоматизації державних і місцевих органів влади казначейські послуги ;

8) наявність " ручної " настройки асигнувань ;

9) можливість недотримання фінансової та господарської дисципліни і корупції у відносинах між основними і регіональних органів Державної казначейської служби України .

Для вирішення цих проблем в першу чергу повинні бути чітко визначені етапи контролю , залежно від складності сплати , і повинні окреслити відповідальність за порушення закону про бюджет в зобов'язуючих розпорядників та одержувачів бюджетних коштів , процес їх реалізації і розподіл бюджетних коштів на погашення. Виходячи з цього , необхідність чітко визначити перелік підтверджуючих документів , які повинні бути надані розпорядників та одержувачів бюджетних коштів у державну казну витрат у відповідних областях.

З метою впорядкування та спрощення обслуговування казначейських коштів , необхідних для організації скарбника віддалених робочих місць , що призначаються розташування бюджетополучателей . При обробці документів на віддалених робочих місць, які проводяться в системі казначейства в той же час будуть відображені в обліку та звітності бюджетополучателей .

В даний час розподіл асигнувань не бере до уваги ні змісту , ні розмір фактичної потреби в коштах. Орієнтація відбувається " тільки план складений на початку бюджетного періоду , які , хоча і побудований на основі фактичних даних науково документовані, щоб задовольнити потреби у фінансових ресурсах , все ще не може включати і враховувати всі можливі економічні зміни.

Таким чином , існує дискримінація щодо самої ідеї планування і бюджетних установ до плану є відображенням негнучкою підходу до їх бізнесу з державою.

Є випадки необгрунтованого відволікання ресурсів з економіки . Кошти можуть бути формально на Єдиному казначейському рахунку балансу , але насправді вони не є бути використаний для інших поточних і стратегічних цілей. Таким чином , під час капітальних витрат і платежів , які перевищують межі закупівель , тендерних процедур процедури.

Тому , щоб уникнути такої ситуації , особливо щодо тендерних процедур може тільки зробити до Закону України " Про тендерні закупівлі товарів".

Видалення " ручних " асигнувань перебудови полягає в наступному. Ви повинні пройти в автоматичному режимі і використання ДМСУ на землі з використанням програмного забезпечення в середовищі " Казна" . Проте , не завжди в Україні за допомогою математичних методів і автоматизації можна регулювати грошові потоки .

Ви також повинні виключити можливість недотримання фінансової та господарської дисципліни і корупції у відносинах між основними і регіональних органів Державного казначейства України . Це може бути розробка Кодексу поведінки для використання співробітниками ГТУ (який, до речі , проводяться окремими регіональними органами) та бронювання перевірок .

Щоб підвищити ефективність казначейського обслуговування бюджетів різних рівнів продуктивності праці через СТУ хоче повернутися до питання про заробітну плату в Державному казначействі , враховуючи виконувани робочий контроль і економічна робота , їх відповідальність у виконанні доходів і витрат бюджету.

Крім того , для поліпшення управління бюджетом можливо і доцільно перетворення казначейства кредитним організаціям , які поєднують обидві функції бюджетних коштів у фазі виконання бюджету , а також функції кредитної установи в організації розрахунків , грошових потоків і продажів державних цінних паперів. У зв'язку з цим доцільно створити казначейства банку . Фінансова установа, яка відповідає за виконанням бюджетів усіх рівнів не може повноцінно функціонувати без його бюджету банку .

Для поліпшення управління державних коштів на місцевому рівні , доцільно залучити тимчасово вільні бюджетні кошти та їх залишки на витрати з метою реалізації пріоритетних видатків , запобігання касових розривів у реалізації бюджетів . Для цього :

1) надати право Державної казначейської служби України в області з використанням різних інструментів бюджетних коштів , доступних на рахунках включати загальний і спеціальний фонди бюджету та надавати гарантії ;

2) ввести структуру регіональних відділень ДМСУ Департаменту бюджетних ресурсів , які аналізують наявні ресурси , приймати рішення про обсяг участі , в області бухгалтерського обліку , звітності по збору коштів ;

3) визначити на національному рівні стандарту по збору коштів ризик і операційний механізм відшкодування коштів ;

4) визначити і виділити функції між гравцями в бюджетному процесі , особливо між ДКСУ та Міністерством фінансів України .

Таким чином , найбільш важливі стратегічні цілі національної системи казначейства повинні включати удосконалення нормативної бази казначейської системи і значне розширення функцій , виконуваних ДМСУ бюджетних коштів , регулювання боргу відносин і активів , капітальних витрат , бюджетних програм , участь у банківській і кредитній сфері на фондовому ринку. [35]

Таким чином , необхідність забезпечення скоординованого функціонування всіх елементів бюджетної системи є забезпечення того , бюджетний процес підлягає державному контролю. Проте , Європейська хартія місцевого самоврядування заявив , процес ізоляції бюджету від уряду , незалежності і самостійності своїх функцій , завдань і обов'язків у межах своєї компетенції.

Децентралізація прийняття рішень забезпечує вплив місцевого самоврядування на розвиток території , і фіскальна децентралізація дає можливість примирити територіальну громаду своїх фінансових ресурсів . Критичний аналіз визначення « децентралізації » в працях учених стверджує , що децентралізація є складним явищем , до складу яких відрізняється вчені визначають по- різному. Фундаментальна є визначення його в світлі відносин між центральними та субнаціональними (місцевих) органів влади про їх різних держав (фінансовий , політичний , адміністративний і т.д.) , що робить його американський вчений Майкл Белл . Децентралізація Беллом - це спосіб вимірювання вартості національної економіки перехідного періоду від командної до ринкової. Початок децентралізації в тому , що ці сили мають свої власні виміри і власні цілі. [33]

Децентралізація передбачає концентрацію фінансових ресурсів на рівні місцевих органів влади для їх фінансування (влади) делеговані повноваження . Крім того , регіони повинні бути встановлені будь-які конкретні послуги або органи , де ухвалення рішень зацікавлені громадяни . В Україні юрисдикції з представницькими органами місцевого самоврядування - село , місто і міських рад та обрано села , міста або мер міста. В економічно розвинених країнах , на додаток до представницьких органів , розвинена структура безпартійних організацій , які активно беруть участь в управлінні територією і можуть вплинути на прийняття чи скасування рішень представником опитування громадської думки , акції протесту , демонстрації , мітинги , і багато іншого. Децентралізація , автор запропонував тлумачення характерно для країн з розвинутою ринковою економікою.

Розглянемо тепер процес фіскальної децентралізації в практиці податково -бюджетної політики України . Основна мета взаємодії складової

Бюджетного кодексу є встановлення справедливого і рівноправного розподілу державних фінансів . Бюджетний кодекс прагне досягти наступних податкових цілей:

- Начерки чіткий поділ витрат , проведеного з одного боку між державним та місцевими бюджетами , а з іншого - між трьома типами місцевих бюджетів з метою підвищення їх відповідальності за економічної ефективності і, отже , підвищення ефективності політики витрат . Коли уряди будь-якого рівня чітко розуміють суспільних послуг , які вони вписуються , і тільки вони , чиновники більше не можуть перекласти провину на когось іншого за низьку ефективність витрат . Крім того , чіткий поділ відповідальності за дозволи витрат провести порівняння видаткових потреб місцевих бюджетів необхідно визначити обсяг формула переклади .

- Переконайтеся, більш стабільний і передбачуваний потік коштів , щоб отримати місцеві органи влади для поліпшення планування бюджету та усунення загрози подальшого накопичення бюджетної заборгованості .

- Для цілей макроекономічної стабільності - встановити на стадії планування суворого бюджетного обмеження загального видатків місцевих , які забезпечать здатність уряду контролювати загальні витрати , забезпечуючи при цьому достатню свободу місцевої влади з точки зору вибору : як їх використовувати наявні в бюджет.

- Створення більш ефективних стимулів для органів місцевого самоврядування в ефективному використанні коштів, за умови , що всі додаткові ресурси , отриманих в результаті розумного витрат , залишаються в їх розпорядженні.

- Зменшити тягар місцевих урядів , які фінансують програми соціального захисту , які затверджені і контролюються центрі . Аналіз бюджету в останні роки показує , що в цій області найвищі заборгованість бюджету, і синусоїда платежі за соціальне забезпечення значно варіюється від регіону до регіону , і в деяких частинах жителів країни є вкрай недостатньо соціального страхування .

- Зробити двотактного заходи , які забезпечать справедливий розподіл суспільних послуг серед всіх бюджеті країни таким чином , що місцеві влади повинні мати приблизно ті ж загальні можливості отримання прибутку для надання державних послуг , за які вони несуть відповідальність.

- Переконайтеся, простоту і справедливість розподілу трансфертів , що робить їх визначення прозорої , позбавляючи бюджетного процесу учасникам можливості маніпулювати ними і спрощення передачі механізму адміністрування .

- Ввести нову , більш досконаліх інституціональних механізмів , які забезпечать повне і своєчасне виконання зобов'язань по передачі .

- Створення суворе обмеження на суму боргу та боргу державного та місцевих бюджетів.

- Впровадження казначейські послуги місцевих бюджетів з метою підвищення ефективності функціонування місцевих бюджетів .

3.2. Запровадження сучасних механізмів економіко-математичного моделювання в прогнозуванні потреб фінансових ресурсів для функціональної діяльності державного органу

Аналіз, заснований на вивченні широкого кола показників, дозволяє виявити фактори, що впливають на ефективність управління фінансовими ресурсами регіону. Ця вимога до аналізу, а також його оперативність є основоположними і при аудиті бюджетних показників, оскільки дозволяють встановити обсяг впливу внутрішніх і зовнішніх факторів на результати виконання бюджетних показників і розробити конкретні пропозиції щодо їх усунення. У свою чергу, об'єктивність і обґрунтованість аналізу доходів і видатків бюджетів можуть досягатися завдяки аудиту бюджетних показників, перевірці їх достовірності та взаємозв'язків на всіх стадіях бюджетного процесу. Комплексний аналіз бюджетних показників передбачає систематичне вивчення факторів, що впливають на них. Факторний аналіз дозволить у розрізі кожної групи факторів надати оцінку впливу на відхилення бюджетного показника від планового призначення і підготувати обґрунтовані висновки. Потрібно зазначити, що нині практично відсутні єдині критерії класифікації бюджетних показників щодо їх видів. Отже, важко визначити необхідний і достатній обсяг вихідної інформації та оцінити результативність аналізу й аудиту бюджетних показників. Різниця у завданнях, об'єктах і формах контролю, що здійснюється різними контролюючими органами, передбачає їх систематизацію результатів контролю з метою забезпечення достовірності, взаємної узгодженості, об'єктивності, дієвості аналізу бюджетних показників.[25]

Регіональна економіка використовує такі методи дослідження: програма бюджетування , аналізу системи , балансу , картографічні , соціально-економіко - математичного моделювання.

Програма Бюджетування сучасні умови ринкових економічних відносин має важливе значення для безпосередньої реалізації всеосяжних і універсально

регіональних соціальних проблем , забезпечуючи найбільш ефективно використання коштів , що беруть участь і ті , які характеризуються специфічними (кількісно , де це можливо) остаточною продуктивності , досягнення достатньо, щоб вирішити передбачувані проблеми застосування . Кожна програма повинна бути розроблена з урахуванням таргетингу і обмеження за часом , забезпечити посилення для конкретних виконавців і складної системи управління . Фінансування цих програм складається з місцевих бюджетів (або федеральний).

Класифікація регіональних соціальних програм здійснюється їх статусу , функціонального напрямку і термінів . Найбільш важливими і актуальними для більшої частини соціальних завдань відносяться: адресна допомога окремим особам і групам з низькими доходами , які перебувають за межею бідності з об'єктивних , незалежно від їх обставин (інвалідність , наявність великої кількості утриманців і т.д.) поліпшення здоров'я населення ; підтримка досягнутого рівня та якості освіти підростаючого покоління і його збільшення на основі нових освітніх технологій; підтримувати культурні потенційну економію культурної спадщини і так далі.

Метод системного аналізу заснована на принципі роетарності включає цілі, завдання , формулювання наукових гіпотез для всебічного вивчення кожного з локальних систем , характеристик розміщення і розвитку продуктивних сил (головним критерієм для оптимального розподілу є ефективність , найкращим чином задовольняти потреби населення).

Метод аналізу система вважає цілісність своїх внутрішніх і зовнішніх комунікацій , координує складні галузеві та територіальні питання , що особливо важливо з точки зору регіонального суверенітету у формуванні ринкових відносин.

Метод пайової участі - один з основних методів питань досліджень в економічній географії та регіональної економіки . Вона дозволяє вибрати найбільш ефективний співвідношення між секторами , які визначають профілю області та сільськогосподарських секторів економіки , які доповнюють

справжню територіальний комплекс . Баланс необхідний при розробці варіантів розміщення виробництва , їх економічне обґрунтування , внутрішньо- і міжрегіональних відносин . Використання балансового методу , ми можемо визначити потреби регіонального ресурсу і товари в робочій силі , щоб оцінити ступінь задоволеності в області виробництва за рахунок внутрішнього виробництва , імпорту та експорту обсяг необхідних продуктів і виявити відмінності у розвитку промисловості в регіоні та визначити шляхи їх вирішення .

Баланс оцінити доцільність розміщення нового комерційного об'єкта в певній області, щоб визначити його ємність і вартість. Найбільш важливою частиною є консолідована розрахунок балансу капітальних вкладень , необхідних для забезпечення динамічного соціально - економічного розвитку. Метод карт є специфічним методом в економічній географії і регіональних досліджень . Карта - джерело знань і об'єкт дослідження . Завдяки карті за умови , якість засвоєння великого обсягу даних , який належить географії та регіональної економіки . Регіональні економічні - географічних процесів та особливості розміщення продуктивних сил в контексті окремих країн і регіонів, найбільш чітко відображені тільки на карті.

Метод соціально- економіко математичного моделювання , використовуюваного в дослідженні через проблеми розміщення продуктивних сил та економічного розвитку регіонів , які є більш складними, і галузевих і територіальних зв'язків , важко керованим. Є області , соціально- економіко-математичного моделювання регіональних економічних процесів , як:

- розробка моделей територіальних пропорцій регіонального розвитку;
 - розробка математичних моделей для розміщення різних галузей і регіонів ;
 - моделювання процесів розміщення продуктивних сил в контексті окремих країн і регіонів ;
 - моделювання формування регіональної економічної комплексу.
- Розробка математичних моделей , які можуть працювати через сотні

регіональних варіацій комбінацій продуктивних сил , що дає оптимальне рішення проблеми їх територіальної організації.

Застосування вищевказаних методів забезпечить найбільш раціонального розміщення продуктивних сил , більш раціональне територіальну структуру економіки , реалізації цільової регіональної політики [3,с.26-27].

Сьогодні в Україні для управління державного бюджету використовується програмно- цільового методу . Але реалізація цього методу для процесу складання , реалізації та контролю бюджету неефективно. Програми низька ефективність , в першу чергу , пов'язані з недоліками державних замовників на всіх етапах життєвого циклу цільових програм в їх розробці , здійсненні та розвитку механізмів контролю , а не від якості інструментів цільового програмування . Необхідність модернізації та цільових програм з підвищення їх ефективності та результативності , як це диктується цілями досягнення високих темпів економічного зростання і реструктуризації системи державного управління. [35]

Створення єдиної інформаційної системи дасть можливість вирішити такі проблеми фінансової системи України як:

- 1) розпорошеність та дублювання програм;
- 2) недосконалість планування бюджетних програм головними розпорядниками коштів;
- 3) відсутність механізму відбору програм для фінансування;
- 4) відсутність механізму моніторингу виконання бюджетних програм з боку держави.

Для необхідне створення потужної сучасної інформаційно-аналітичної системи, яка повинна забезпечити всебічну підтримку рішення аналітичних задач у сфері складання, аналізу та контролю за виконанням бюджету та його змінами.

Отже, сьогодні потрібні нові наукові розробки у сфері методології та організації макроекономічного аналізу, який би охоплював всі етапи

бюджетного процесу та бюджети всіх рівнів. Основними завданнями економічного аналізу бюджетів усіх рівнів можна вважати: оцінку кінцевих результатів складання і виконання бюджету; обґрунтування фінансово – бюджетної політики; обґрунтування параметрів показників при формуванні бюджетів; виявлення факторів і причин, що вплинули на невиконання планових показників бюджету; виявлення резервів при складанні та виконанні бюджету; забезпечення повного і стабільного виконання плану мобілізації в бюджет доходів; виявлення фактів нераціонального, нецільового й неефективного використання бюджетних коштів; удосконалення бюджетного процесу і між бюджетних відносин [25,97]

В Україні є система формування бюджетів капіталовкладень на загальнодержавному рівні, що має як окремі добрі сторони, так і створює серйозні проблеми. До позитивних рис належить той факт, що профільні міністерства є одиницями аналізу в процесі підготовки капіталовкладень і відбирають свої проекти в межах граничних сум своїх річних бюджетів. Основними слабкими сторонами цієї системи є: короткострокова перспектива встановлення граничних сум бюджетів і стратегії капітальних видатків (1-річний бюджетний цикл), що суттєво шкодить плануванню; слабкі системи економічного оцінювання, та відбору проектів, відсутність належної системи аналізу вигод і витрат; проблемний (та іноді непрозорий) процес відбору проектів, внаслідок чого нові проекти, іноді без економічного аналізу, розміщаються прямо в кінці черги проектів, отримуючи преференції у фінансуванні порівняно з проектами, що вже виконуються, та /або незавершеними проектами; слабка координація дій між Міністерством фінансів та Міністерством економіки України, з нечітко окресленим розмежуванням їх повноважень та функціями в процесі формування бюджетів капіталовкладень; слабкий контроль і моніторинг нинішніх активів та їхнього стану, що завдає шкоди плануванню їх належного утримання та видатків на заміну активів; від'ємний досвід із завершенням капітальних проектів (низькі показники виконання проектів), який впливає з кількох наведених вище недоліків;

відсутність узгодженої стратегії державних інвестицій, пов'язаної зі стратегією економічного зростання для країни.

Значна частина розподілу капітальних інвестицій, яка здійснюється, як правило, через субвенції/капітальні трансферти місцевим органам влади) відбувається із використанням схем спільного фінансування, що має небажані наслідки для регіональної рівності. Загалом схеми на зразок спільного фінансування є ефективними, оскільки вони сприяють формуванню почуття “власності” та збереженню наслідків впровадження проектів на місцевому рівні. Однак в Україні внаслідок того, що основна частка місцевих бюджетів спрямовується на поточне споживання, у них мало що залишається для участі у схемах спільного фінансування. Заможніші регіони мають, як правило, кращий доступ до цих ресурсів, що допомагає їм скористатися з ресурсів спільного фінансування, а це, у свою чергу, призводить до нерівності між регіонами. До того ж, місцеві органи влади другого рівня, як – от районів і невеликих міст З, та місцевих органів влади третього рівня (селищ і сіл) не мають фіскальної спроможності брати участь у спільному фінансуванні капітальних інвестицій, як цього вимагають постанови Кабінету Міністрів. Врешті - решт, місцеві органи влади другого і третього рівнів отримують деякі з цих ресурсів через розподіл з обласних бюджетів, однак вони повністю дискреційні і є предметом політичних торгів.

Невиконання капітальних проектів зумовлене цілою низкою чинників (окремі з яких обговорюються в цій главі), включаючи, зокрема, такі:

- Відсутність програми бюджетування на багаторічну перспективу та багаторічної стратегії щодо капіталовкладень на місцевому (і загальнодержавному) рівні, що становить перешкоду для належного планування на період, що виходить за межі річного циклу.
- Відсутність прогнозованості рівнів фінансування на будь-який фінансовий рік.
- Надання щороку переваги новим проектам порівняно із тими, що вже виконуються.

Основною причиною цього є відсутність системної бази для відбору проектів і можливий політичний тиск щодо виконання нових проектів.

Представниками органів місцевого самоврядування ми довідалися від посадовців обласного рівня, що до 50% проектів можуть не отримати належного фінансування, проте їх включають до бюджету з політичних міркувань .

Затримки із фінансуванням капітальних проектів протягом певного фінансового року.

Гроші з державного бюджету надходять, як правило, у другій половині фінансового року, і не вистачає часу, щоб використати їх протягом поточного фінансового року.

Використання різних джерел коштів для фінансування одного проекту.

Наприклад, це фінансування може надходити від субвенцій / капітальних трансфертів, власного місцевого фінансування і навіть цільових програм, і часто одне із джерел може опинитися в ситуації недостатнього фінансування протягом певного фінансового періоду або зазнати затримок із отриманням призначених коштів.

3.3. Диверсифікація джерел фінансового забезпечення в реалізації проектів капітального будівництва

Розглянуто поточний стан і визначити основні засади розбудови системи державного капітального інвестування в Україні, зокрема, щодо формування національної стратегії капітальних інвестицій і фінансових механізмів її реалізації, включаючи бюджетні механізми. Визначити шляхи й напрями вдосконалення тарифної політики, доцільність запровадження податкових стимулів для живлення комерційної торгівлі Видів ДІЯЛЬНОСТІ, основні засади розвитку системи бюджетної ПІДТРИМКИ державних капітальних інвестицій у межах розвитку публічно-приватного партнерства. Події, які відбуваються сьогодні в Україні, та глибина фінансово-економічної кризи поряд із іншим зумовлені недооцінкою державою важливості створення ефективної системи державного капітального інвестування задля реалізації стратегії сталого економічного розвитку.

Для країн з розвинутою ринковою економікою, питання активної участі держави у плануванні та здійсненні капітальних вкладень, що визначають пріоритети цих інвестицій та стимулювання приватного сектора і, отже, обсяг приватних інвестицій в ключових сферах державної не є критичним з точки зору забезпечення сталого економічного розвитку. Торгова і розвинена система правового регулювання діяльності господарюючих суб'єктів дозволить таким країнам розробити та з обмеженою участю державних інвестицій. Але навіть ті країни, у фінансову кризу збільшує кількість бюджетних коштів, виділених на капітальні вкладення в інфраструктуру, нові технології, освіту і т.д. і вдосконалення механізмів державного інвестування.

Аналіз існуючих підходів до капітальних вкладень в Україні дозволило визначити ті питання, які вимагають дозволу.

Там немає національної програми капітальних вкладень, почасти через невизначеність національних пріоритетів, які повинні стати основою для нього.

У зв'язку з відсутністю довгострокової програми капітальних вкладень і політична нестабільність Розробка та впровадження визначення інвестиційних проектів для держави не вистачає послідовності і стійкості . Підтримка реалізації інвестиційних проектів з боку держави має сенс тільки тоді , коли надання фінансування в середньостроковій і довгостроковій перспективі. На жаль , часта зміна урядів в нашій країні викликають зміни у підходах до державних інвестицій та напрямки розподілу бюджетних коштів. В результаті , триваюче зростання незавершеного будівництва та ефективності

До цього часу остаточно не сформовано цілісної системи відбору, оцінки, моніторингу й корегування інвестиційних проектів, що реалізуються за державні кошти, а також моделі інституційного й організаційного забезпечення їх реалізації. Недостатньою є координація з боку держави питань розроблення пріоритетних інвестиційних проектів, яким надаватиметься бюджетна підтримка.

До цих пір, навіть на концептуальному рівні не визначений принципи і критерії для державного фінансування капітальних вкладень , у тому числі критеріїв , яким повинні відповідати інвестиційних проектів, що претендують на участі державного бюджету . Вимоги до програм та проектів, що виділяються бюджетні кошти змінюються з року в рік відрізняється для різних областей , щоб не дозволити установ та заходів державного планування на майбутнє. Те ж саме стосується співфінансування проектів з боку місцевих органів влади та бізнесу.

Повинні бути визначені і діапазон бюджет для реалізації інвестиційних проектів повинен відшкодувати надається після певного часу або постійного фінансування або консолідації власності в країні , створеної за підтримки державних коштів. Необхідність законодавчої та громадської підтримки модернізації інфраструктури , в тому числі муніципалітетів. Не вирішена проблема неритмічності фінансування інвестиційних проектів протягом року , що значно знижує ефективність їх реалізації . З 2002 року Державний бюджет України формується на основі програмно- цільового методу планування (ППБ),

який з метою впровадження бюджетного процесу повинна була підвищити ефективність державних витрат, особливо ті, які спрямовані на розвиток та інвестиції з природою. Хоча це ще не побудували комплексну систему реалізації фінансової програмного забезпечення стратегічних програм розвитку. Державна цільова програма і бюджет у той час, коли теорія вони істотним елементом ППБ, навряд чи пов'язані між собою. В результаті, механізм державної цільової програми не працює, що робить неможливим, щоб скористатися ППБ, в тому числі можливостей, які вона відкриває для середньо- і довгострокового планування бюджету.

Є цілий ряд інших проблем, які відносяться безпосередньо до бюджетної надання інвестицій державного капіталу і впливають на ефективність використання державних коштів. Серед них розрізняють невідповідність повноважень і відповідальності відповідних міністерств для формування бюджетних програм, виявлення показників ефективності, а також шляхи досягнення деяких державних програм, спрямованих результати. Показники ефективності та бюджетні програми в значній мірі формальним. Там немає методологія оцінки досягнення показників якості, особливо ті, які характеризують знайомся послуги суспільства наданої йому державних установ. Як наслідок, недосконалим є моніторинг ефективності бюджетних коштів у зв'язку з досягненням бюджетної програми, що знижує вплив податково-бюджетної політики на управління результатами. Державні довгострокові витрати бюджету для реалізації інвестиційних проектів ще не вирішили, що вона планує отримати до спільноти в результаті цих інвестицій. Досі невирішені питання залишаються:

- стосовно активів, створених за рахунок бюджету;
- придбання держава / місцеві державної власності об'єктів, створених відповідних бюджетів;
- визначення форми державного / місцевого самоврядування у спільних проектах з один з одним і з фізичними особами / компаній.

Неприйнятно положення, в якому витрати на розробки, в тому числі

капітальних витрат , не передбачених джерел фінансування , в той час як джерела , які за своєю природою мають бути використані для відновлення і розвитку , використовувані для фінансування поточних витрат .

Ми не можемо погодитися з прецедентним правом пропорційного розподілу бюджету між регіонами відповідно з населенням , обсяг наданих послуг і т.д.

В умовах обмежених ресурсів бюджету , це призводить до їх розгону без очікуваного результату.

Не сприяє посилення бюджетної політики, і термінологічну двозначність, яка існує в столиці бюджету (капітальні витрати , інвестиції , витрати і витрати розвитку) . Це призводить до спотворення оцінок і структури витрат, і таким чином знижуючи якість управлінських рішень .

Потреби методології ревізії для оцінки ефективності використання бюджетних коштів , які сьогодні , на підставі аналізу фактичних витрат на дотримання для запланованих витрат . Ця оцінка не має нічого спільного з реальною ефективного використання державних коштів. Сильного зв'язку операції головний адміністратор , розпорядників та одержувачів бюджетних коштів у " попередньо налаштованих режимів: сценарії » , з одного боку , знижує їх здатність гнучко і ефективно використовувати фінансові ресурси для досягнення результатів реалізації бюджетних програм протягом року , з іншого боку з іншого боку , не стимулює енергії та ресурсів і утворює « пасивний » поведінку витратити гроші , тому що тепер вони відповідають тільки за дотриманням певних правил , а не досягнення конкретних результатів. Проте , міжнародний досвід використання ППБ для бюджетного планування довів важливість таких принципів , як " можливість розпорядженні засобів в рамках затвердженого бюджету » і « свободу вибору , як досягти поставлених цілей" [31,244].

Перший принцип передбачає відмову від використання детального затвердження плану бюджету і фінансування бюджетної програми з точки зору витрат консолідованого . Головна витрати на свій розсуд і під свою

відповідальність може виконувати перерозподіл між елементами в рамках затвердженого бюджету , в тому числі - витрат на комунальні послуги , визначених капітальних витрат і витрат на заробітну плату. Такий підхід широко використовується у світі, і , на мій погляд , було б доцільно для використання в Україні , зокрема у зв'язку з необхідністю для енергозберігаючих заходів у державному секторі. Сьогодні , заощадити гроші на комунальні послуги збиткових для державних установ , а економія не впливає на стимули для працівників установи , за умови , що така економія . Крім того , іноді забезпечуючи економію енергії , які споживаються в довгостроковій перспективі вимагає разове збільшення витрат пов'язаних бюджетних установ з впровадження нових методів і технологій , встановлення приладів обліку так , що протягом нинішнього підходу до затиснутими бюджетних програм , передбачених коштів за видатками неможливо. У результаті , сьогодні як і раніше надмірне споживання енергії та інших ресурсів у державному секторі і провів додаткові гроші і час, щоб адміністрації моніторингу дотримання деяких нарахувань дисципліни , а також дозволів на «передачі» коштів з однієї статті в іншу відповідний фінансовий установу. Другий принцип - свобода вибору відповідального виконавця цільової держави і, отже , для бюджету за програмами способи досягнення поставлених цілей - це теж дуже важливо з точки зору оптимізації державних витрат і досягнення високої ефективності використання бюджетних коштів. У разі схвалення на національному цільової програми на національному рівні , яка включає конкретні результати і показники , які демонструють свої досягнення , і для його реалізації виділено певну кількість бюджету , це більш доцільно зосередити увагу на виявленні відповідних ці результати для ефективності та ефективності , які свідчать про успіх або хибність на підтримку програми , а також забезпечити оперативний моніторинг , замість того , щоб " зверху " регулює питання, пов'язані з реалізацією такої програми , як це має місце в даний час.

На жаль , ключ витрати погляд на принципів , критеріїв і підходів до

використання коштів, передбачених за бюджетною програмою не завжди вирішальним при затвердженні використання коштів, бюджету паспорт програми та іншого законодавства, що регулює ці питання. Це знижує відповідальність начальника засоби для досягнення показників ефективності, передбачених за бюджетною програмою: наприклад, він завжди може стверджувати, нездатність досягти певних результатів, що його думка не було взято до уваги при прийнятті рішення відповідну процедуру для використання громадськістю фондів.

Тим не менше, інші міністерства, і особливо Міністерство фінансів України, перевантаження функції, які не під їх юрисдикцією. З одного боку, відволікаючи їх від основної діяльності та не сприяти координації між відповідними міністерствами в питаннях визначення та забезпечення реалізації національних пріоритетів, з іншого боку, нерідко призводить до неоптимальним прийняття рішень з метою досягнення результату, викладені в стан цільових програм.

Вищевказані проблемні зони, що вимагають розвитку державних капітальних вкладень, які повинні включати інституційних основ Національної стратегії для капітальних вкладень і фінансових механізмів щодо її реалізації, у тому числі бюджетних заходів. Вирішення цієї проблеми має особливе значення в умовах фінансової кризи в Україні.

Існує ніяких сумнівів, що держава повинна забезпечити функції управління, особливо в ефективному використанні державних коштів. Слід мати на увазі, по-перше, контроль повинні бути зосереджені на досягненні деякі конкретні і чіткі публічні результати, а не на наданні "Ритуал" Action для імітації діяльності в даній області; По-друге, витрати на такі елементи управління для держави бути мінімальним, тому що кошти, виділені на реалізацію функцій управлінського контролю не повинна перевищувати економічний ефект повинен бути досягнутий за рахунок виявлення порушень. Перевірка призначений для не тільки усунути порушення, а й виявити системні

проблеми, які викликають порушення і визначити заходи щодо вирішення цих складних питань [26].